

LANDSKRONA FOTO FESTIVAL

THE HIGHLIGHT OF PHOTOGRAPHY IN SCANDINAVIA 2015.

AUGUST 20-30

INTRODUKTION.

Att vara ytterst ansvarig för landets största foto-festival är stundom förenat med en känsla av vatten över huvudet. Resultat efter alla vedermödor? Under årets upplaga kan besökaren genom 20–25 större och mindre utställningar skåda såväl legendariska verk av världsberömda fotografer som det allra senaste från nya, lovande namn. Internationella auktoriteter är influgna för att medverka i seminarier, föredrag och artist talks. Fotografer får presentera sin portfolio för festivalansvariga i utlandet eller inspireras att skapa sin egen fotobok. Svenska och utländska förlag presenterar sin utgivning.

Mångfalden och omfånget har i år tvingat oss (inte särskilt motvilligt) att låta festivalen gå från ett tredagarsevenemang till att sträcka sig över tio dagar, inklusive två helger. Ambitionen att presentera internationellt stor fotografi som aldrig, eller väldigt sparsamt, uppmärksammats i Sverige står fast. Festivalbesökarna skall kunna ta del av fotografi de aldrig tidigare sett.

Landskrona Foto Festival har på endast två år gjort sig känd i Sverige och utomlands för att inte bara ta fotografikonsten utan även publiken på allvar. Därmed inte sagt att festivalen är ett särskilt tillknäppt evenemang. Folkfester vid havet sensommartid brukar inte vara det. Festivalen skulle under alla omständigheter inte vara en folkfest utan våra konstnärliga ledare Thomas H Johnsson och JH Engström.

Göran Nyström,
verksamhetschef, Landskrona Foto

Som utgångspunkt för årets festival har vi cirkulerat kring ordet 'fiktio'. Inte som tema, mer som ledord. På tal om fiktion (och på tal om vatten över huvudet): Betrakta fotografiet från 1840 av fransmannen Hippolyte Bayard här intill. Det har lika mycket bäring på samtiden som samtliga utställda alster av fotograferna under festivalen. Det är ett självporträtt, eller selfie om man hellre vill det – men det är inte därför det bör betraktas som samtida. Utan för att det troligen är ett av världens första medvetet iscensatta fotografier: Hippolyte Bayard har fotograferat sig själv som en drunknad man, nyss upptagen från flodens botten. Dessutom har den döde mannen själv signerat fotografiet av sig själv.

Varför? Det skulle ingen frågat om det var en oljemålning, eller om Bayard uttalat haft konstnärliga syften. Men det hade han inte. I själva verket är fotografiet en protest mot att franska regeringen inte ville ge Bayard äran av att ha uppfunnit fotografikonsten – utan istället, med en tillhörande förmögenhet, gav den till Daguerre.

Genom att Bayard framställde sig själv som drunknad ville han antingen visualisera den skymf han blivit utsatt för – eller visa på den troliga konsekvensen av skymfen: Han skall fanimej dränka sig! Såvida nu den drunknade mannen inte är en metafor för den franska regeringen som idiotiskt nog föredrog Daguerres fotografiska återvändsgränd istället för Bayards snillrika teknik baserad på pappersnegativ.

Spekulationer kan pågå i det oändliga. Att fotografiet av den skenbart döde Bayard reproduceras här i katalogen till Landskrona Foto Festival är inte enbart för att visa på att sedan länge döda fotografer kan vara samtida – utan även markera att Landskrona Foto är så mycket mer än festivalen. Landskrona Foto i sin helhet har ju de närmaste åren väldiga ambitioner utifrån en fothistorisk helhet åren 1839–2015.

Thomas H Johnsson & JH Engström,
konstnärliga ledare, Landskrona Foto Festival

INTRODUCTION.

Being ultimately responsible for the biggest photo festival of the country is sometimes associated with a feeling of being in way over your head. The result after all the hardships? During this year's edition, the visitor can, through 30 larger and smaller exhibitions, view both the legendary works of world-famous photographers and the very latest from new, promising names. International authorities are flown in to participate in seminars, lectures and artist talks. Photographers can present their portfolio to festival managers abroad or be inspired to create their own photo book. Swedish and foreign publishers present their publications.

The diversity and scope has this year compelled us (not very reluctantly) to allow the festival to go from being a three day event, to extending over ten days, including two weekends. The ambition to present internationally large photography, to which never, or very rarely, attention is paid in Sweden, stands firm. Festival visitors will be able to take part of photography they have never seen before.

Landskrona Foto Festival has, in just two years, become known in Sweden and abroad for not only taking photography, but also the public, seriously. That does not mean that the festival is a particularly buttoned up event. Festivals at the sea in late summer are generally not. The festival would, in any event, not be a festival without our Artistic directors Thomas H Johnsson and JH Engström.

Göran Nyström,
Operations manager, Landskrona Foto

We have been circulating around the word 'fiction' as a basis for this year's festival. Not as a theme, more like a motto. Speaking of fiction (and speaking of being in way over your head): Have a look at the photograph from 1840 by the French Hippolyte Bayard. It has as much bearing on our time as all exhibited works of photographers at the festival. It is a self-portrait, or selfie if you prefer – but that is not why it should be considered as contemporary. But because it is probably one of the world's first deliberately staged photographs: Hippolyte Bayard has photographed himself as a drowned man that just was picked up from the bottom of the river. The dead man has also himself signed the photograph of himself.

Why? No one would have asked if it would have been an oil painting, or if Bayard had had an explicit artistic purpose. But he did not. In fact, the photograph is a protest against the French Government for not crediting Hippolyte Bayard with inventing photography – but instead, with an accompanying fortune, crediting Daguerre.

By presenting himself as drowned, Bayard wanted to either visualize the insult he had been subjected to – or show the likely consequence of the insult: He would have to drown himself Goddamnit! Unless the drowned man is a metaphor for the French Government that was stupid enough to prefer Daguerre's photographic dead end to Bayard's ingenious technique based on paper negatives.

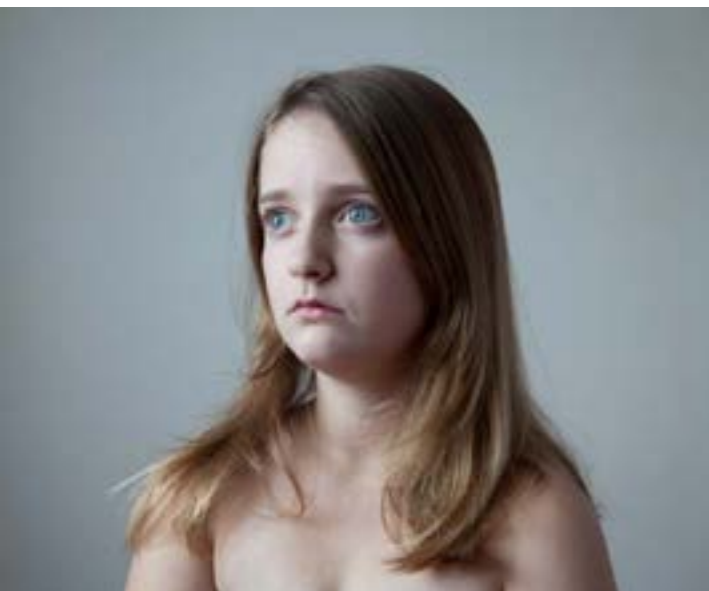
Speculations can last indefinitely. The fact that the photograph of the allegedly dead Bayard is reproduced in this catalogue for Landskrona Foto Festival, not only goes to show that long-dead photographers can be contemporary – but also to highlight that Landskrona Foto is so much more than the festival. Landskrona Foto as a whole has, over the next few years, vast ambitions based on a photo-historical whole from 1839 to 2015.

Thomas H Johnsson & JH Engström,
Artistic directors, Landskrona Foto Festival

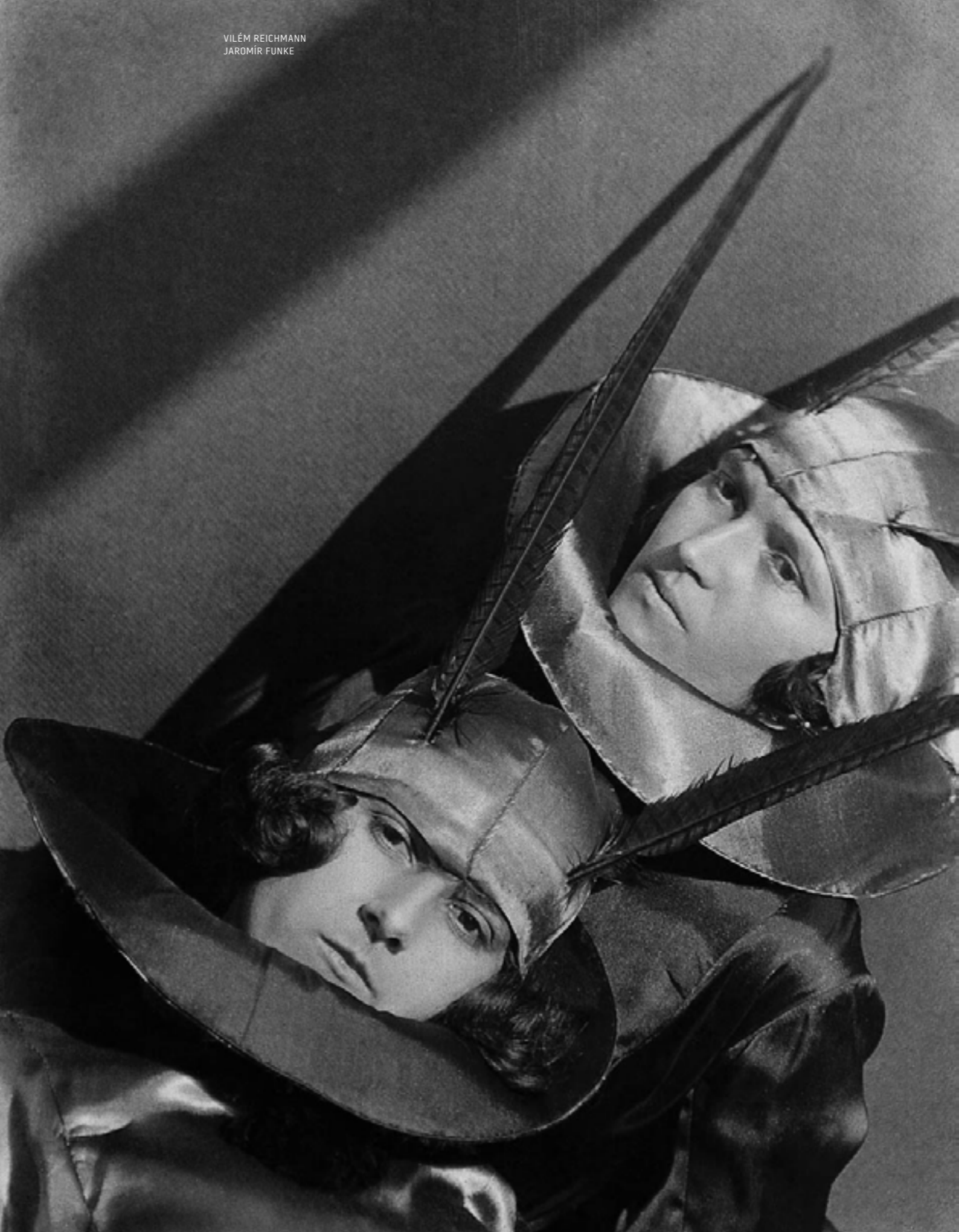

JAN SVOBODA
PETRA MALÁ MILLER
PAVEL MÁRA
MILENA DOPITOVÁ
JENNIE ROSBERG

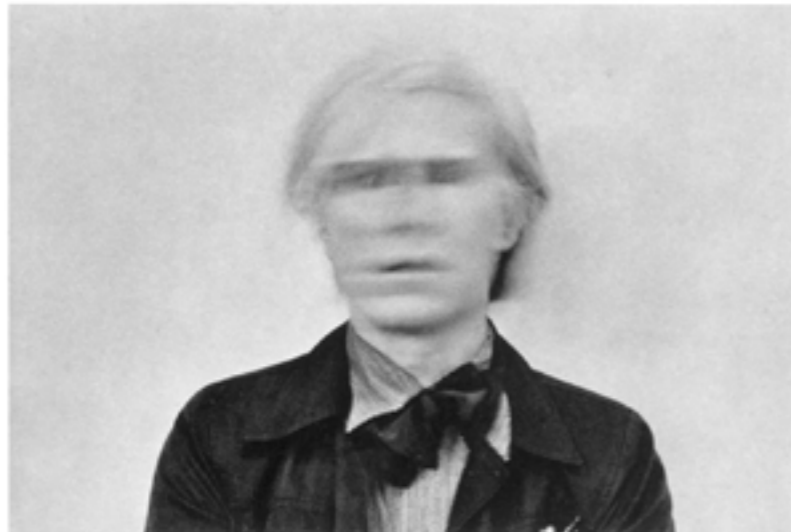

VILÉM REICHMANN
JAROMÍR FUNKE

ANDY WARHOL 1972

KONSTHALLEN

DUANE MICHALS.

Duane Michals är född 1932 i Pennsylvania, av föräldrar invandrade från Tjeckien. Under sin första tid som fotograf (han hade utbildat sig till grafisk formgivare) fick han långvariga engagemang för tidskrifter som *Vogue*, *Esquire* och *Mademoiselle*.

Han hade sin första utställning redan 1963 i New York och 1970 förädrades han en separatutställning på Museum of Modern Art. Inte illa av någon som påstod sig vara "fullständigt självlärd" inom fotografi.

På många sätt har Michals utmanat den etablerade synen om vad fotografi är och brutit ny mark. Hans betydelse som inspirationskälla för yngre konstnär- ligit inriktade fotografer har varit stor och han betraktas som en av 1900-talets mest betydelsefulla fotografer. Han ser sig själv främst som "berättare" och titeln för hans senaste stora separatutställning och bok är också "Storyteller". Texten nedan är författad av Enrica Vignano, curator och mångårig vän till Michals.

"När man tittar på mina foton ser man mina tankar." De orden är nyckeln till Duane Michals' hela konstnärskap. Citatet går hand i hand med hans livsfilosofi, vilket är en sällsynthet bland konstnärer. Redan när han började för snart sextio år sedan var detta utgångspunkten för hans bilder, som skakade om det fotografiska språkets grundteser, revolutionerade dess form och innehåll.

Hans karaktär – en intensiv känslighet, långt från det vardagliga – förmådde honom från den allra första början att betrakta föremål på djupet, bakom den fotograferbara verkligheten, så att kärnan i vår existens kunde fångas: "Jag tror på fantasin. Det jag inte kan se är oändligt mycket viktigare än det jag kan se." Det var innehållsmässigt som han genomförde sin första revolution: Michals distanserade sig från fotografi som ett verktyg för synminnet eller som ren dokumentation. Det som inte kan ses, det som förblir slutet, blev föremål för hans granskning.

Med tanke på innehållets komplicerade och känsliga natur var det oundvikligt att Michals skulle uppfinna nya uttrycksformer. Därav följde hans andra revolution: sekvenser och fototexter. Med sekvenserna ifrågasätter Michals den enskilda bildens heliga ställning genom att bygga sekvenser med flera bilder,

och utmanar på så vis den ensamma stillbildens in- åtvända självtillräcklighet. Och med de verk där han låter texter av varierande längd ingå, som noggrant handskrivna manus, avvisar han tanken om att en bild säger mer än tusen ord – en idé som omhulldades av samtida traditionella fotografer.

Michals kom i konflikt med de alldagliga platserna i omgivningen, men fortsatte oberörd att uttrycka sin kreativitet, något som sannerligen inte gäller för hela konstvärlden. Detta återspeglades t.ex. i den polemiska stilen i utställningen *On Contemporary Art* (2001). Serien betraktar verk av ansedda konstnärer i form av parodier på deras bilder och satiriska texter där konstkritikers "officiella" röst lovordar deras kreativitet med ett kryptiskt språk. Genom den serien – en tydlig åsikt om samtida konst, eller snarare om konstmarknadens snedvridna och förrädiska natur – betonar Michals sitt budskap: "Försök aldrig bli en konstnär. Sköt bara ditt jobb. Om jobbet är äkta kommer det att bli konst."

Han har aldrig saknat mod, vilket framgår av de ämnen han tagit upp under hela sin yrkesgörning. Med ett kärnfullt språk går han i närkamp med mystiska teman, men även andra, av mer existentiell art. Exempelvis utforskar han liv och död, som alltid framställs som en omvandling, liksom tid: "Så fort jag säger 'nu' blir det 'då'." Andra ämnen som ofta berörs gäller människans villkor i samhället, som rasism, kvinnlig frigörelse, homosexualitet och krig.

Parallellt med sina personliga efterforskningar har Michals fortsatt arbeta kommersiellt för tidskrifter som *Vogue*, *Esquire* och *Scientific American*. Hans specialitet är porträttet, även det kännetecknat av orubbligt innovativ kreativitet. Han har fotograferat många personligheter inom kultur- och nöjesvärlden.

Michals är en konstnär som kontinuerligt testar sina gränser i jakten på nya sorters uttryck. Han är full av energi och trots sin ansedda ålder fortsätter han att ösa ur sig okonventionella idéer. Hemligheten bakom denna fascinerande man kanske ligger i att han uppträder med glädjen och lättheten hos en pojke, men betraktar världen med medvetenheten hos en gammal vis man.

Duane Michals was born in 1932 in Pennsylvania, of parents that emigrated from Czech Republic. During his early days as a photographer (he had trained as a graphic designer), he worked extensively for magazines such as Vogue, Esquire and Mademoiselle.

När solen sjunker ner i en klar, skarp horisont, när inget land finns framför dig på flera hundra kilometer, inte heller en avlägsen fuktig dimma som kan utvecklas till ett bakifrån genomlyst moln som skymmer möjligheten, finns en god chans att se den gröna strålen.

Den sista strålen av den döende solen att brytas och böjas under horisonten är den gröna – något långsammare än den röda eller den gula. Sjömän ser den oftare än vi andra och den har för några kommit att känneteckna förebud om stor förändring och välgång i deras liv. I årtal sökte jag efter den gröna strålen, kisande mot horisonten efter denna sista bråkdel av en sekund i grönt, utan att veta eller våga föreställa mig hur märkligt stänk av grönt den kan utgöra – utan att någonsin se den.

Men så förra sommaren, när jag gav mig av till en liten, svårtillgänglig by på Madagaskars västkust för att titta på en total solförmörkelse, lika mycket ditlockad av en kommentar i förbigående på en solförmörkelseskådares hemsida, om att vi som lyckades ta oss så långt som till Morombe också hade en chans att få se den gröna strålen. Jag hade kvällen innan förstått att Eric Rohmer fejkat sin, att hans kameraman hade väntat vid varje solnedgång på Kanarieöarna under två månader – för att sedan ge upp och resa hem. Den effekt som skapades i filmens efterbearbetning var inte av rätt kaliber för att rättvist bedöma den gröna strålen. Jag hade en strävan att försöka se, till och med filma, något jag inte kunde föreställa mig.

Poängen med min film om den gröna strålen – är att den var så nära att gäcka även mig. När jag kväll efter kväll vakade på stranden i Morombe, blickande ut över Mozambique-kanalen i försök att fånga solens totala försvinnande på en enstaka rulle film, trodde jag, men var aldrig riktigt säker på, att jag såg den. Den kväll jag filmade den gröna strålen var jag inte ensam. Bredvid mig på stranden fanns två andra personer, som riktade en videokamera mot solen, smittade av min entusiasm för detta svår-fångade fenomen. De såg inget denna kväll, och deras videodokumentation togs som bevis för att jag inget hade sett heller. Men när mitt filmfragment senare framkallades i England fanns den gröna strålen där, trotsande närvaron på en enstaka ruta celluloid, men existerande i rörelsen mellan filmrutorna, allt för undanlidande för att låta sig pixlas i den digitala världen. Så sökandet efter den gröna strålen kom

att handla om sökande i sig själv, om tro och tilltro på vad man ser. Den här filmen är ett dokument; den handlar om själva väven, materialet och framställningsprocessen av film som sådan.”

Tacita Dean, born 1965, lives and works in Berlin. She is a member of the Young British Artists and was awarded the Turner Prize in 1998. The past decades, she has travelled relentlessly to remote locations around the world, in search of pictures and sounds that reflect reality, illusion and delusion. Even though she uses photography as well as drawings and installations in her creation, she often works by means of her 16 mm camera. Her films always include texts, amazing texts, like here, about the elusive green ray:

When the sun sets into a clear crisp horizon, and when there is no land in front of you for a few hundred miles, and no distant moisture that could become, at the final moment, a back lit cloud that obscures the opportunity, you stand a very good chance of seeing the green ray.

The last ray of the dying sun to refract and bend beneath the horizon is the green ray, which is just slower than the red or the yellow ray. Sailors see them more than the rest of us, and they have come to signify for some the harbinger of great change or fortune in their lives. For years I have sought out the green ray, peering at horizons for that last fractional second of greenness, not knowing or daring to imagine how extravagant a green splash it might be, but never have I seen it.

And then in the summer of last year, as I set off to a small, near inaccessible village on the west coast of Madagascar to see the total eclipse of the sun, I was as much lured there by a fleeting remark on an eclipse watcher's website saying that those of us who made it as far as Morombe might also stand a chance of seeing the green ray. I learnt the night before I left, that Eric Rohmer had faked his, and that his cameraman had waited for two months in the Canary Islands for every setting sun before giving up and going home. His post-produced extravaganza was no gauge by which to measure the green ray. I had a quest to try to see, if not film, something that I could not imagine.

The point about my film of the green ray is that it did so nearly elude me too. As I took vigil, evening after evening, on that Morombe beach looking out across the Mozambique Channel, timing the total disappea-

rance of the sun in a single roll of film, I believed, but was never sure that I saw it.

The evening I filmed the green ray, I was not alone. On the beach beside me were two others with a video camera pointed at the sun, infected by my enthusiasm for this elusive phenomenon. They didn't see it that night, and their video documentation was watched as evidence to prove that I hadn't seen it either. But when my film fragment was later processed in England, there, unmistakably, defying solid representation on a single frame of celluloid, but existent in the fleeting movement of film frames, was the green ray, having proved itself too elusive for the pixellation of the digital world. So looking for the green ray became about the act of looking itself, about faith and belief in what you see. This film is a document; it has become about the very fabric, material and manufacture of film itself.

BORIS MIKHAILOV: I AM NOT I / CASE HISTORY.

Boris Mikhailov föddes 1938 i Charkov i det gamla Sovjetunionen (nuvarande Charkiv). Denna legendariska utagerande och kontroversiella fotograf, idag delande sin tid mellan Charkiv och Berlin, utbildade sig från början till något så strukturerat som ingenjör. Men KGB såg till att han förlorade jobbet när de uppdagade nakenfotografier Mikhailov tagit av sin fru. I slutet av 1960-talet hade han sin första utställning. Under de följande decennierna skulle han komma att mer eller mindre chocka världen genom sina konceptuella och dokumentära fotografier av ett Sovjetunionen i sönderfall. År 2000 tilldelades han Hasselbladpriset.

Under Landskrona Foto Festival kommer att visas såväl delar av sviten I AM NOT I där Mikhailov tagit minst sagt icke-förväntade självporträtt i studio – och valda fotografier ur *Case History*, ett projekt från 1997–98 där han i 413 porträtt av hemlösa i staden Charkiv fångade perestrojkans och kapitalismens verkningar och konsekvenser, hur unga och gamla föll handlost genom upplösta maskor i de sociala skyddsnäten. Han har själv beskrivit verket som ”en sjukjournal över en epidemi”. Nakenheten i bilderna handlar inte enbart om avsaknad av kläder.

Nakenhet eller inte är dock oviktigt för Boris Mikhailov. Överlevnad är det primära. Enligt honom är det viktigt att förstå vad som hände på den tiden när bilderna togs. Ukraina var mycket fattigt. Allt förändrades. Även medelklassen blev fattig, bara

några få människor blev rika. Moralen förfläckades. Prostitution fanns överallt. Mikhailov försökte finna fram till nya sätt att fotografera detta tillstånd. Människorna poserade nakna utan skam. Han hade precis återvänt efter en tid i Berlin. Där var folk nakna på stränderna. Öst är öst och väst är väst och aldrig mötas de två

Inför hans utställning på Saatchi Gallery i London 2012 fick Mikhailov frågan: Vad säger du till människor som inte tycker att dina bilder av nakna hemlösa är ”riktiga” dokumentärfotografier? Han svarade:

”Dokumentärt är aldrig lika med sant. Dokumentärfotografier är ensidiga, de utgör bara en del av konversationen. Dokumentära bilder är inte längre möjliga på grund av den digitala tekniken eftersom ingen längre tror att de är sanna. Människorna i *Case History* är verkliga. Det enda som förändrar sig är hur de poserar och att de är nakna. Jag fick dem att posera i ställningar som påminde mig om vad jag sett ur konsthistorien och av gester i verkliga livet. Ibland bad jag dem att repetera en gest så att jag kunde fotografera den. Med bilderna ville jag hitta fram till metaforer för livet. Till exempel, hur gestaltar du prostitution? Nakenhet är inte utgångspunkten så därför bad jag mina modeller att dra upp kläderna som en metafor för livet. *Case History* hade inte varit möjligt med traditionella dokumentärmetoder. Det var viktigt och nödvändigt för mig att hitta fram till nya sätt att gestalta livet.”

Boris Mikhailov was born in 1938 in Kharkov in the former Soviet Union (now Kharkiv). This legendarily disruptive and controversial photographer, currently dividing his time between Kharkiv and Berlin, started out studying something as structured as engineering. But the KGB made sure he lost his job when they discovered nude photographs Mikhailov had taken of his wife. At the end of the 1960s he had his first exhibition. During the following decades, he more or less shocked the world with his conceptual and documentary photographs of a foundering Soviet Union. In 2000 he was awarded the Hasselblad Award.

The Landskrona Photo Festival will display part of the suite I AM NOT I, where Mikhailov has taken, to say the least, unexpected self-portraits in the studio – and selected photos from Case History, a project from 1997–98, where he, in 413 portraits of homeless people in the city of Kharkiv, caught the effects and consequences of perestroika and capitalism, how young

and old plummet sharply through the broad-meshed social safety nets. He himself has described the work as "a case record of an epidemic." The nakedness in the pictures is not only about the absence of clothes.

Nakedness or not, is however unimportant for Boris Mikhailov. Survival is the priority. In his view, it is important to understand what happened at the time when the pictures were taken. Ukraine was very poor. Everything changed. Even the middle class became poor, only a few people got rich. Morality was trivialised. Prostitution was everywhere. Mikhailov tried to find new ways to photograph this condition. People posed naked without shame. He had just returned after some time in Berlin. There people were naked on the beaches. East is East and West is West, and never the twain shall meet.

Prior to his exhibition at the Saatchi Gallery in London in 2012, Mikhailov was asked: What do you tell people who do not think your photos of naked homeless are "real" documentary photographs? He replied:

"Documentary never equals true. Documentary photographs are biased; they only represent a part of the conversation. Documentary pictures are no longer possible because of the digital technology, since no one any longer believes that they are true. The people in the Case History are real. The only thing that changes is how they pose and that they are naked. I made them pose in positions that reminded me of what I have seen from art history and gestures of real life. Sometimes I asked them to repeat a gesture so I could photograph it. I wanted to find the metaphors for life through the pictures. For example, how do you portray prostitution? Nakedness is not the prototype, which is why I asked my models to pull off their clothes as a metaphor for life. Case History had not been possible with traditional documentary methods. It was important and necessary for me to find new ways to portray life."

MAJA FORSSLUND: AKT.

Krokiteckning är en viktig del av undervisningen vid konstskolor. I ateljéer där tiden stått still, där luften är tung av historia och färg. Modellernas kroppar och ansikten är råmaterialet, allt ligger i konstnärrens händer.

Maja Forsslund är svensk konstnär och fotograf, född 1975 och utbildad vid konsthögskolorna i Paris och Krakow. Under hennes år på Akadémia Sztuk

Pieknych i Kraków 2001–07, började hon ta bilder av krokimodellerna. Som fotografier, jämfört med teckningar, fick akterna en helt annan dimension: kameran fångade obarmhärtigt alla detaljer. Omgivningen och rekvisitan förvandlades till modellens privata ägodelar, dess alldeles egna universum. För-fallet framträdde plötsligt, sprickor och färgfläckar fick en ny innebörd. Porträtt uppstod, ofta absurda och surrealistiska.

Genombrottet som fotograf kom genom utgivning- en av AKT på förlaget Steidl /GUN 2013.

Croquis drawing is an important part of the instruction at art schools, and in studios where time has stood still, where the air is heavy with history and paint. The models' bodies and faces are the raw material, and everything is in the hands of the artist.

Maja Forsslund is a Swedish artist and photographer, born in 1975 and trained at art schools in Paris and Krakow. During her years at Akadémia Sztuk Pieknych in Kraków 2001–07, she began to take pictures of the croquis models. As photographs, compared with drawings, the nudes took on a completely different dimension: the camera captured every detail without mercy. The surroundings and the props were transformed into the models' private possessions, their very own universe. Decay was suddenly visible, cracks and paint stains acquired a new meaning. Portraits arose, often absurd and surrealistic.

Maja Forsslund had her breakthrough as a photographer through the publication of AKT by Steidl/GUN in 2013.

MIA ENGBERG: BELLEVILLE BABY.

Mia Engberg är filmregissör och producent verksam i Stockholm. Hon är utbildad vid Dramatiska Institutet och Ateliers Varan i Paris och har regisserat ett antal kort och- dokumentärfilmer i Sverige, USA och Frankrike. Hennes tidigare arbeten är dokumentärer – inspirerade av den franska cinema direct-traditionen – och skildrar ofta människor i samhällets utkant: aidssjuka skinheads, djurrättsaktivister eller unga i förorten. De senare filmerna rör sig i gränslandet mellan dokumentär och fiktion, poesi och experiment.

En av hennes mer uppmärksammade projekt är *Dirty Diaries*, en kortfilmssamling med feministisk porr som utforskar begäret och den kvinnliga blick- en. *Belleville Baby*, som visas på festivalen, är en

personlig berättelse om tid, längtan och förlorad kärlek. Filmen hade premiär på Berlins filmfestival 2013 och har vunnit flera internationella priser, bland annat Guldbagge för bästa dokumentär.

Mia Engberg is a film director and producer working in Stockholm. She trained at the College of Film, Radio, Television and Theatre in Stockholm and at Ateliers Varan in Paris, and she has directed a number of short films and documentaries in Sweden, the USA and France. Her earlier works are documentaries – inspired by the French cinema direct tradition – often portraying people on the margins of society: skinheads with AIDS, animal rights activists or young people in the suburbs. Her later films are in the borderland between documentary and fiction, poetry and experiment.

One of her projects that attracted considerable attention was Dirty Diaries, a collection of short films with feminist porn exploring lust and the female gaze. Belleville Baby, which is being shown at the festival, is a personal narrative about time, longing and lost love. The film was premiered at the Berlin Film Festival in 2013 and has won several international prizes, including the Swedish Guldbagge for best documentary

RÅDHUSET

LARS TUNBJÖRK: VINTER.

Med tanke på det rykte Lars Tunbjörk har uppnått som fotograf världen över är det märkligt att ingen har utökat de fattiga rader som ligger på svenska *Wikipedia*. Om inte annat efter hans alltför tidiga bortgång i våras. Detta faktum kan synas 'ironiskt' eller 'surrealistiskt', det vill säga de ord som, rättvist eller inte, vanligtvis används för att sammanfatta Tunbjörks unika öga.

Landskrona Foto hyllar Lars Tunbjörks livsverk genom att under årets festival ställa ut delar av projektet *Vinter* – ett resultat av hans resor i Sverige 2004–07. Snön faller, människorna klänger sig ihärdigt fast vid varandra, snön smälter. Att utställningen hänger i två kontorskorridorer i Landskronas rådhus kan möjligtvis tolkas surrealistiskt, men inte ironiskt.

Considering the reputation Lars Tunbjörk has achieved as a photographer around the world, it is remarkable that no one has extended the paltry lines on Swedish

Wikipedia. At least following his untimely death last spring. This fact can seem "ironic" or "surreal", that is, the words that, fairly or not, typically were used to summarize Tunbjörk's unique eye.

Landskrona Foto celebrates Lars Tunbjörk's life's work by exhibiting part of the project Winter – a result of his travels in Sweden 2004–07. Snow falls, people cling fervently to each other, snow melts. The fact that the exhibition hangs in two office corridors in Landskrona's Town Hall can possibly be interpreted as surreal, but not ironic.

Curated by Greger Ulf Nilson.

GALLERIHUSET

ALEXIA MONDUIT: INTO MY SONG.

Först var hon skådespelerska. Alexia Monduit började fotografera samma dag hennes syster gav henne ett stort svart tygstycke i gåva. Hon utnyttjade dess mörker till att försöka fånga själens spegel. Sedan dess har hon använt kameran till att betrakta sin egen kropp, registrera ... nuet. Bilderna var från början inte avsedda att visas, men Galerie VU insåg kraften och ställde ögonblickligen ut dem på Paris Photo förra året.

Kamerans sökare är en avgrund, enligt Alexia Monduit. Som betraktar dig tillbaka, ibland sliter dig i stycken. Hon säger sig styras av instinkt, försöker fånga barndomens osynliga krafter – som drabbar utan förvarning. Hennes fotografier utgör ett manus att tolka, en dold sång att locka fram.

First she was an actress. Alexia Monduit began taking photographs the same day her sister gave her a big black piece of cloth. She used its darkness in her attempts to capture the mirror of the soul. Since then she has used the camera to observe her own body, to register ... the present. The pictures were not initially intended for showing, but Galerie VU saw their power and immediately exhibited them at Paris Photo last year.

The camera's viewfinder is an abyss, according to Alexia Monduit. It looks back at you, sometimes tears you into pieces. She says she is steered by instinct, trying to capture the invisible forces of childhood – which hit you without warning. Her photographs are a script to interpret, a hidden song to elicit.

HALIL: A CLOUD OF BLACK SMOKE.

Halil föddes i Ankara 1957, men bor av politiska skäl i Stockholm. Under många år undervisade han på svenska fotoskolor. Han har i sitt konstnärskap valt att envetet skildra de problem han anser vara behäftade med Turkiet. Inte sällan kläs de i sexuella metaforer, som i hans senaste projekt *I am playing ping-pong now*.

Halils bok *A Cloud of Black Smoke* (2007), som dokumenterar Turkiets turbulenta politiska period 1968–72, är representerad i Martin Parr och Gerry Badgers *The Photobook: A History Volume III* i kapitlet "Documents of Anger and Sadness".

Halil was born in Ankara in 1957, but lives in Stockholm for political reasons. For many years he taught in Swedish photo schools. He has, in his oeuvre, chosen to relentlessly portray the issues that he considers to be encumbered with Turkey. They are quite often dressed in sexual metaphors, as in his latest project I am playing ping-pong now.

Halil's book A Cloud of Black Smoke (2007), documenting Turkey's turbulent political period 1968–72, is represented in Martin Parr and Gerry Badger's The Photobook: A History Volume III in the chapter "Documents of Anger and Sadness".

DOUG RICKARD: A NEW AMERICAN PICTURE.

Doug Rickard föddes 1968 i San Jose. Han har skapat *American Suburb X* och *These Americans*, två webbplatser som samlar texter om samtidsfotografi och historiska fotoarkiv. Hans bildserie *A New American Picture* består av färgfoton av amerikanska gatuscener som hittats via Internetverktyget Google Street View.

Han drar nytta av dess enorma bildarkiv för att göra en virtuell tur längs USA:s ouppmärksammade och förbisedda vägar – dystra platser som är bortglömda, ekonomiskt ödelagda och övergivna. Tillsammans utgör bilderna ett skrämmande fotografiskt porträtt av de socialt utslagna – och en djupt berörande skildring från den amerikanska drömmens baksida.

Rickards metod går ut på att låta sig uppslukas av det 360-gradiga panorama som Google Street View erbjuder. Med en initierad och medveten blick hittar och avkodar han dessa fotograferade scener av städer och landsbygd. Han fotograferar på nytt de bilder som visas på skärmen, befriar dem från deras

tekniska bakgrund och höjer dem till ett nytt dokumentärt plan för att avslöja de förödande effekterna av ett alltmer segregerat amerikanskt samhälle. De lågupplösta bilderna som Rickard föredrar ger ett sönderdelat, måleriskt intryck.

Doug Rickard was born in San Jose in 1968. He has created American Suburb X and These Americans, two websites collecting texts about contemporary photography and historical photo archives. His picture series A New American Picture consists of colour photographs of American street scenes found via the Internet tool Google Street View.

He takes advantage of this huge picture archive to make a virtual tour along the neglected roads of the USA – dismal places which are forgotten, economically devastated and abandoned. Together the pictures make up a frightening photographic portrait of social outcasts – and a profoundly moving account of the other side of the American dream.

Rickard's method is to let himself be absorbed by the 360-degree panorama offered by Google Street View. With an experienced and conscious gaze, he finds and decodes these photographed scenes of cities and countryside. He takes new photographs of the images shown on the screen, liberates them from their technical background and lifts them to a new documentary level in order to expose the devastating effects of an increasingly segregated American society. The low-resolution pictures that Rickard prefers give the impression of decomposed paintings.

VÉRONIQUE BOURGOIN: LES LABYRINTHES DU TEMPS.

Efter att ha avslutat Konstakademien i Paris flyttade Véronique Bourgoïn till Montreuil och har sedan 1984 använt sig av fotografi, video, installationer, performance och böcker till att borra på djupet, undersöka och ifrågasätta vår tid. Hon grundade på nittioalet Atelier Reflexe, ett experimentellt utbildningsprojekt kring fotografi, och hon associeras med konstnärsbokförlaget Royal Book Lodge.

Les labyrinthes du temps (Tidens labyrinter) har avsikten att leda in betraktaren i ett mer eller mindre paradoxalt tillstånd av visionära drömmar och inre kaos. Vårt minne är enligt Véronique Bourgoïn lagrat i svarta hål, mörka moln, magiska speglar, tillfälliga distraktioner, föreställningar om vad vi vill vara. För

att nå denna tredje dimension behöver vi som Alice tråda in i Spegellandet, som Narcissus sjunka in i den avbild floden Styx bjuder oss.

After graduating from the Académie des Beaux-Arts in Paris, Véronique Bourgoïn moved to Montreuil, and since 1984 she has used photography, video, installations, performance and books to penetrate deep, investigate and question our time. In the 1990s she founded Atelier Reflexe, an experimental educational project concerning photography, and she is associated with the publisher of art books, Royal Book Lodge.

In Les labyrinthes du temps (Labyrinths of Time) the intention has been to lead the observer into a more or less paradoxical state of visionary dreams and inner chaos. Our memory, according to Véronique Bourgoïn, is stored in black holes, dark clouds, magical mirrors, accidental distractions, ideas about what we want to be. To arrive at this third dimension we need, like Alice, to enter the Looking Glass, or like Narcissus to sing in the image reflected in the River Styx.

CAROLYN DRAKE: WILD PIGEON.

Uigurerna är ett turkfolk med omkring 10 miljoner människor till största delen bosatta i Xinjiang i västra Kina, förr benämnt Östturkestan. De är en av Kinas 56 officiellt erkända etniska grupper. Mellan åren 2007–14 reste Carolyn Drake, född 1971 i Los Angeles, regelbundet till regionen från sin bas i Istanbul för att fotografera såväl Taklamakan-öknen som gatulivet.

Uigurerernas vardag kom att förändras dramatiskt i takt med att bebyggelsen revs för att ersättas av modern kinesisk stadsplanering. Miljoner kineser förflyttades till området och konfrontationer och upplopp blev oundvikliga. Carolyn Drake dokumenterade utvecklingen med sin kamera och inledde trots hårda restriktioner från kineserna en dialog med uigurererna genom att låta dem vara konstnärliga medskapare av bilderna hon tog.

Projektets namn är taget från en berättelse av den uiguriske författaren Nurmuhemmet Yasin. På grund av denna berättelse fängslades han år 2004. Kinas regering har inte uppgett någon information om var han befinner sig eller om han är i livet.

The Uyghurs are a Turkic ethnic group of around 10 million people, primarily living in Xinjiang in western China, formerly known as East Turkestan. They are

officially recognized as one of China's 56 ethnic minorities. Between 2007 and 2014 Carolyn Drake, born in Los Angeles in 1971, travelled frequently to the region from her base in Istanbul to photograph both the Taklamakan Desert and street life.

The everyday life of Uighurs changed dramatically as the buildings were demolished to be replaced by modern Chinese urban planning. Millions of Chinese moved to the area and confrontations and riots became inevitable. Carolyn Drake documented the developments with her camera and initiated, despite harsh restrictions from the Chinese, a dialogue with the Uighurs by allowing them to be artistic co-creators of the pictures she took.

The project name is borrowed from a story by the Uyghur author Nurmuhemmet Yasin. He was imprisoned in 2004 because of the story. The Chinese Government has not given any information as to his whereabouts or whether he is alive.

GREGER ULF NILSON: A FILM.

GALLERI GAMLA STADEN

ANNA STRAND: NAGOYA NOTEBOOK.

Anna Strand tog examen från Högskolan för Fotografi i Göteborg 2008. Hon har sedan dess haft separatutställningar i Malmö och Köpenhamn och deltagit i grupputställningar som Det Synliga: Samtida Svensk Fotografi på Artipelag i Stockholm och Zero Budget Biennial på Rokeby Gallery i London. Förra hösten utsågs *Nagoya Notebook* (Sailor Press) till årets fotobok i tävlingen Svenska Fotobokspriset.

Fotografier funna på en loppmarknad i Japan har i serien kombinerats med korta texter och iscensatta fotografier. De upphittade bildernas ursprungliga betydelse bleknar i viss mån bort och de kan istället förstås som delar i en samling anteckningar om fotografi.

I *Nagoya Notebook* utmanas och undersöks frågeställningar kopplade till fotografi och representation. Avgörande ögonblick förlängs och förskjuts, maktbalansen mellan den som ser och den eller det som ses skruvas om, allt medan verkets berättare ifrågasätter vad ett bildligt och bokstavligt jag är.

Anna Strand graduated from the School of Photography in Gothenburg in 2008. Since then she has had

solo exhibitions in Malmö and Copenhagen and has taken part in group exhibitions such as The Visible: Contemporary Swedish Photography at Artipelag in Stockholm and Zero Budget Biennial at the Rokeby Gallery in London. Last autumn her Nagoya Notebook (Sailor Press) was selected as photo book of the year in the competition for the Swedish Photo Book Prize.

Photographs found at a flea market in Japan have been combined in the series with short texts and staged photographs. The original meaning of the pictures she found pales to some extent, and they can instead be understood as parts of a collection of notes about photography.

Nagoya Notebook challenges and explores questions linked to photography and representation. Crucial moments are prolonged and shifted, the power balance between the person who sees and what is seen is altered, all the while the narrator of the work questions what a figurative and a literal self is.

UTOMHUSPROJEKTION SLOTTSGATAN

OLLE LJUNGSTRÖM: FROM OLLE'S CAMERA.

En del fotografer välkomnar slumpen. Olle Ljungström, annars känd som låtskrivare och artist, tillhör dem. För sex–sju år sedan fann han Holga och föll pladask. Holga är en relativt billig kinesisk mellanformatskamera som oftast laddas med traditionella 120-filmrullar och är känd för sina tekniska brister, men också älskad för dem.

Holgan kräver att man drar fram filmen för hand efter exponering, eller väljer att låta bli, kanske glömmar, något som skapar dubbel exponeringar, som blir till en mer eller mindre intressant dimension i bildernas uttryck. Svartvit film, färgfilm, ibland rullar som passerat bäst-före-datum – även när det gäller grundmaterialet försöker fotografen att bidra med förutsättningar för att själv kunna bli överraskad av slutresultatet. Bilderna från Olle Ljungströms Holga är inte sällan suddiga, men har en skärpa i vad de förmedlar.

Some photographers welcome chance. Olle Ljungström, otherwise known as a songwriter and performer, is one of them. Six or seven years ago he found a Holga and fell for it at once. Holga is a relatively cheap Chinese medium-format camera which is usually loaded with traditional 120 film rolls. It is known for its technical deficiencies, but also loved for them. The film in a Holga

has to be wound forward by hand after exposure, or you can choose not to, or forget to do it, thus giving double exposures, which can give a more (or less) interesting expressive dimension to the picture. Black and white film, colour film, sometimes rolls that have passed their best-by date – even when it comes to the basic material, the photographer tries to make it possible to be surprised by the final result. The pictures from Ljungström's Holga are not infrequently blurred, but there is sharpness in what they communicate.

UTOMHUS: LANDSKRONA MUSEUMS FASAD

JOHAN ÖSTERHOLM: FAMILY PORTRAITS.

Johan Österholm tilldelades utmärkelsen Bästa Portfolio vid förra årets festival. Han är född 1983 och bor i Malmö där han studerar vid Master-programmet på Malmö Konsthögskola.

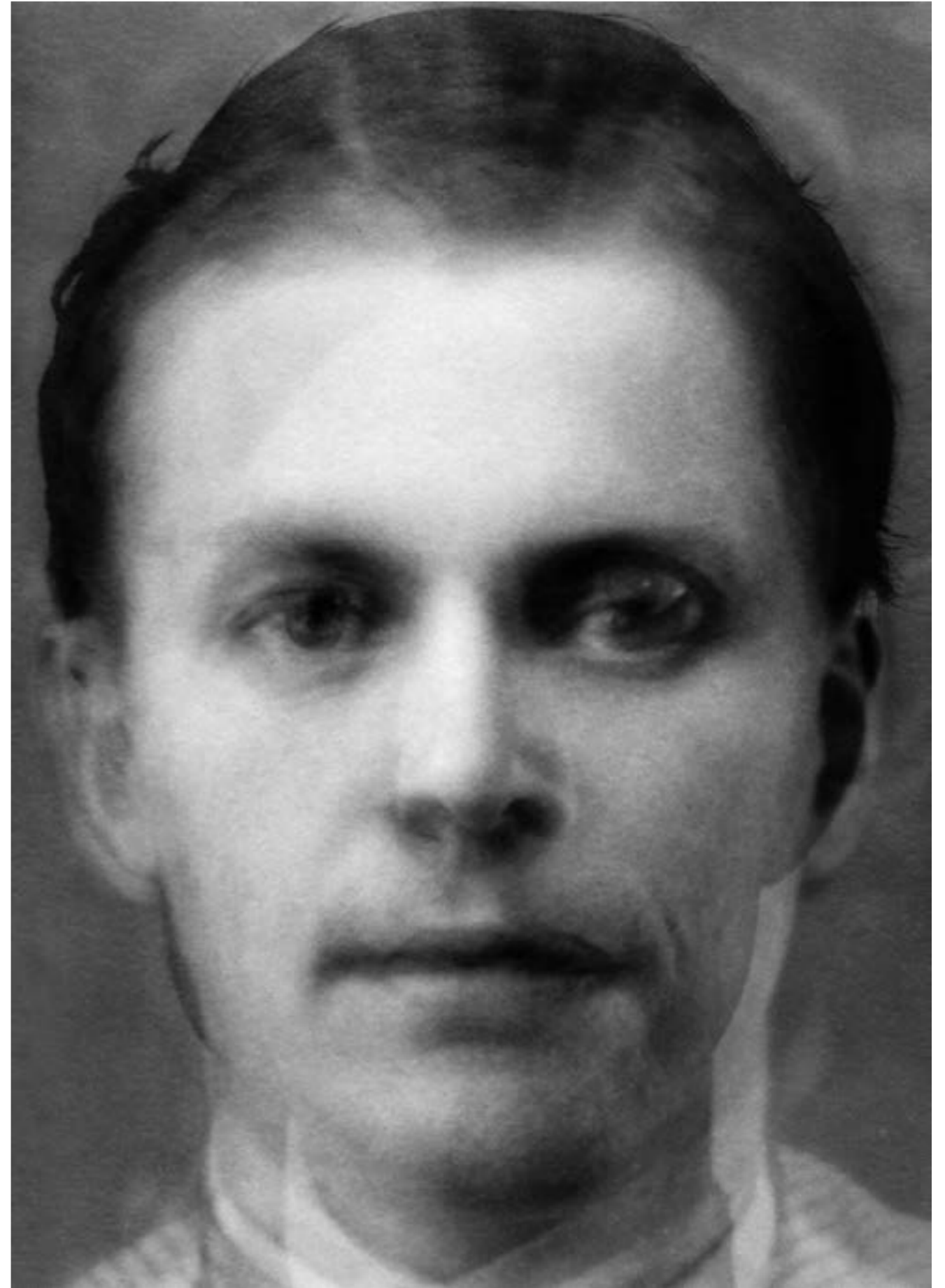
Han intresserar sig starkt för fotografiets historia. I sitt arbete använder han övervägande storformatskameror och i processen genomlyser han såväl sin morfarsfars arbete på glasplåtar som intresserar sig för porträttet som subjekt samt följdverkningarna av den stora tsunamin i Japan.

Johan Österholm har en långsam och eftertänksam metod. Serien *Family Portraits* som vi ser på festivalen i Landskrona är porträtt av sedan länge avlidna släktingar – som har sammanfogats med Österholms eget självporträtt. Vårt eget utseende och ansiktsuttryck visar ”jaget”, men tar många generationer att skapa.

Johan Österholm was awarded the prize for Best Portfolio at last year's festival. He was born in 1983 and lives in Malmö, where he is studying on the Master's programme at Malmö Art Academy.

He takes a keen interest in the history of photography. In his work he mostly uses large-format cameras, and in the process he not only penetrates his great-grandfather's work on glass plates but also takes an interest in the portrait as subject and the consequences of the great tsunami in Japan.

Johan Österholm has a slow and thoughtful method. The series Family Portraits that we see at the festival in Landskrona consists of portraits of long-dead relatives – combined with Österholm's own self-portrait. Our own appearance and facial expressions show the “self”, but this takes many generations to create.

**JOANNA EPSTEIN:
SOMEWHERE IN FRANCE / (POSSIBLY) ELSEWHERE.**

Joanna Epstein delar sin tid mellan New York och norra Spanien. Hennes fotografiska arbeten speglar tidens gång och strävan att hitta en känsla av sig själv i okända omgivningar.

De sexton fotografierna hon visar på festivalen utgör utgångspunkten för ett nytt projekt. På en loppmarknad i Paris förra våren hittade hon två kuvert med dammiga negativ. Subjekt, liksom objekt är vaga, men motiven bildar ett större sammanhang av tid och plats.

Joanna Epstein divides her time between New York and northern Spain. Her photographic work reflects the passage of time and the endeavour to find a sense of oneself in unfamiliar surroundings.

The sixteen photographs she is showing at the festival are the starting point for a new project. At a flea market in Paris last spring she found two envelopes with dusty negatives. The subjects, like the objects, are vague, but the motifs form a larger context of time and place.

LANDSKRONA MUSEUM

CHRIS SHAW: WEEDS OF WALLASEY.

Han föddes 1961 i Wallasey, en liten stad i skuggan av Liverpool, på andra sidan floden Mersey. Vid tjugo års ålder, efter en tid som ingenjörslärling, gav han sig iväg till Kanada och arbetade på ett stålverk. Han såg ett foto av Ikko Narahara i en bok, föreställande två papperskorgar. Han beslöt sig för att bli fotograf, återvände till Wallasey för att gå en fotokurs. Martin Parr gav honom råd på vägen.

Chris Shaw studerade fotografi i tre år på West Surrey College för att därefter arbeta i olika fotoaffärer i London. När han blev hemlös 1992 tog han jobb som nattportier och avverkade sju olika hotell under tio års tid. År 2003 vann han £10,000 i första pris i en fototävling för sin bildsvit *Night Porter*. Fotografierna ställdes ut världen över och ansedda amerikanska förlaget Twin Palms Publishers gav ut bilderna som bok.

Efter två år i Paris flyttade Shaw 2007 tillbaka till Wallasey för ett nytt projekt: det gamla hamnområdet,

där han lekt som barn, var uppköpt och skulle "förtätas" i glas och aluminium för miljarder kronor av kinesiska finansärer. Hans bilder kan sägas skildra den eviga kraftmätningen mellan industri och natur. Eller som han själv konstaterar: "Ogräs kommer alltid att växa. Naturen kommer alltid att segra." 'Ogräs' kan läsas som en metafor för fotografens rötter.

He was born in 1961 in Wallasey, a small town in the shadow of Liverpool, on the other side of the Mersey. At the age of twenty, after a time as an apprentice engineer, he headed off to Canada, where he worked at a steel plant. He saw a photo by Ikko Narahara in a book; it showed two waste-paper baskets. He decided to become a photographer, returned to Wallasey to take a course in photography. Martin Parr gave him advice along the way.

*Chris Shaw studied photography for three years at West Surrey College and then worked in various photo shops in London. When he became homeless in 1992 he took a job as a night porter, and ended up working at seven different hotels in ten years. In 2003 he won £10,000 in a photo competition, as the first prize for his picture suite *Night Porter*. The photographs were exhibited all over the world, and the noted American Twin Palms Publishers issued the pictures as a book.*

After two years in Paris, Shaw moved back to Wallasey in 2007 for a new project: the old docks, where he had played as a child, had been bought up and were to undergo "urban infill" in glass and aluminium at a cost of billions, with Chinese financiers. His pictures can be said to depict the eternal trial of strength between industry and nature. Or as he says himself: "Weeds will always grow. Nature will always triumph." "Weeds" should simultaneously be read as a metaphor for the photographer's roots.

JEM SOUTHAM: LANDSCAPE STORIES.

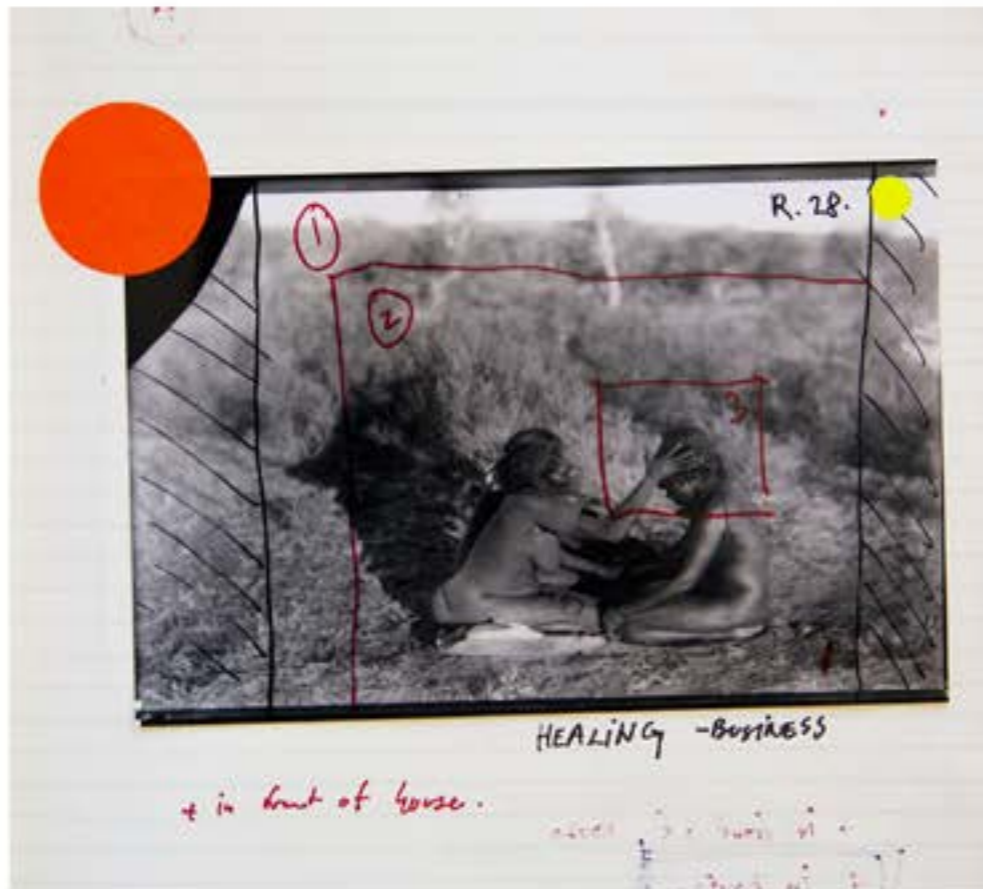
Jem Southam bor i Exeter, Devon. Han är professor i fotografi vid Plymouth University och dessutom landskapsfotograf som arbetar med storformatskameror och analog färgfilm. Den tekniska bildkvaliteten medger att hans bilder kan visas i så stora format att åskådaren fullt ut kan uppleva de intrikata relationerna mellan alla aspekter av ett landskap.

Under långa vandringar genom sydvästra Englands landskap återkommer han till de landskap han vill

JEM SOUTHAM
SERGEY MELNITCHENKO
JOANNA EPSTEIN
SCARLETT HOOFT GRAAFLAND
TOBIAS WIDMAN

skildra, gång på gång, under månader och år – och alltid till platser där land möter vatten. Hans metod är ett tålmodigt undersökande av hur en enskild plats förändras genom naturens och människans påverkan.

Tid och förändring är centrala teman i Jem Southams arbeten, det vill säga vår personliga elastiska tidsuppfattning i interaktion med den ständiga förändringen av den fysiska verkligheten runtom oss. I geologisk djup-tid och idag, minut för minut. Hans fotografier berikar de faktiska fysiska landskapen med ljus, minnen, drömmar och berättelser.

Jem Southam lives in Exeter, Devon. He is professor of photography at Plymouth University. He is also a landscape photographer who works with large-format cameras and analogue colour film. The technical quality allows the pictures to be shown in such large format that the observer can fully experience the intricate relations between all aspects of a landscape.

During long walks through rural south-west England he returns to the landscapes he wants to portray, time after time, for months and years – and always to places where land meets water. His method is a patient investigation of how an individual place is changed over time through the impact of nature and humans.

Time and change are central themes in Jem Southam's works, that is to say, our personal elastic perception of time in interaction with the constant change in the physical reality around us. In geological deep time and today, minute by minute. His photographs enrich the actual physical landscape with light, memories, dreams and narratives.

FRIDHEM / MUNKA / ÖSTRA GREVIE: EMELLAN OSS.

Sex utvalda arbeten från avgångselever på tre skånska förberedande fotoutbildningar, Fridhems, Munka och Östra Grevie folkhögskolor, undersöker förhållandet oss människor emellan och förhållandet människa och miljö.

Utifrån intima porträttfotografier som utforskar mänskliga relationer till storskaliga landskap – en kommentar till konsumism och klimatförändring – ställer utställningen bland annat frågor kring vilka val vi tar i livet och vad som återstår.

Folkhögskolorna vill med denna utställning lyfta fram några av framtidens fotografer: Tobias Widman, Hanna Abrahamsson, Viktor Ekström, Fanny Dahlin, Elise Alexandersson och Tryggve Tirén.

Six selected works by pupils in their final year of education in photography at three folk high schools in Skåne – Fridhem, Munka and Östra Grevie – explore relationships between us people and the relationship between humans and the environment.

Based on intimate portrait photographs which investigate how humans relate to large-scale landscapes – a commentary on consumerism and climate change – the exhibition asks questions, for example, about the choices we make in life and what remains.

With this exhibition the folk high schools wish to highlight some photographers of the future: Tobias Widman, Hanna Abrahamsson, Viktor Ekström, Fanny Dahlin, Elise Alexandersson and Tryggve Tirén.

JENNIE ROSBERG: LEWENHAUPTSTIPENDIAT 2015.

Jennie Rosberg, Malmö, f. 1977, är utbildad vid London South Bank University och vid Högskolan för Fotografi i Göteborg. Hon arbetar i huvudsak med fotografi i sin konst, men även med installation och text.

Karaktäristiskt för hennes konst är det mörker som omsluter eller härbärgeras av det avbildade. I hennes bilder existerar det befintliga och det konstruerade utrymmet på lika villkor. Den blanka ytans skepnad som ogenomtränglig gräns – eller ett håls ontologi – är exempel på företeelser hon intresserar sig för i sitt undersökande.

Jennie Rosberg, Malmö, born in 1977, trained at London South Bank University and at the School of Photography in Gothenburg. She mainly works with photography, but also with installation and text.

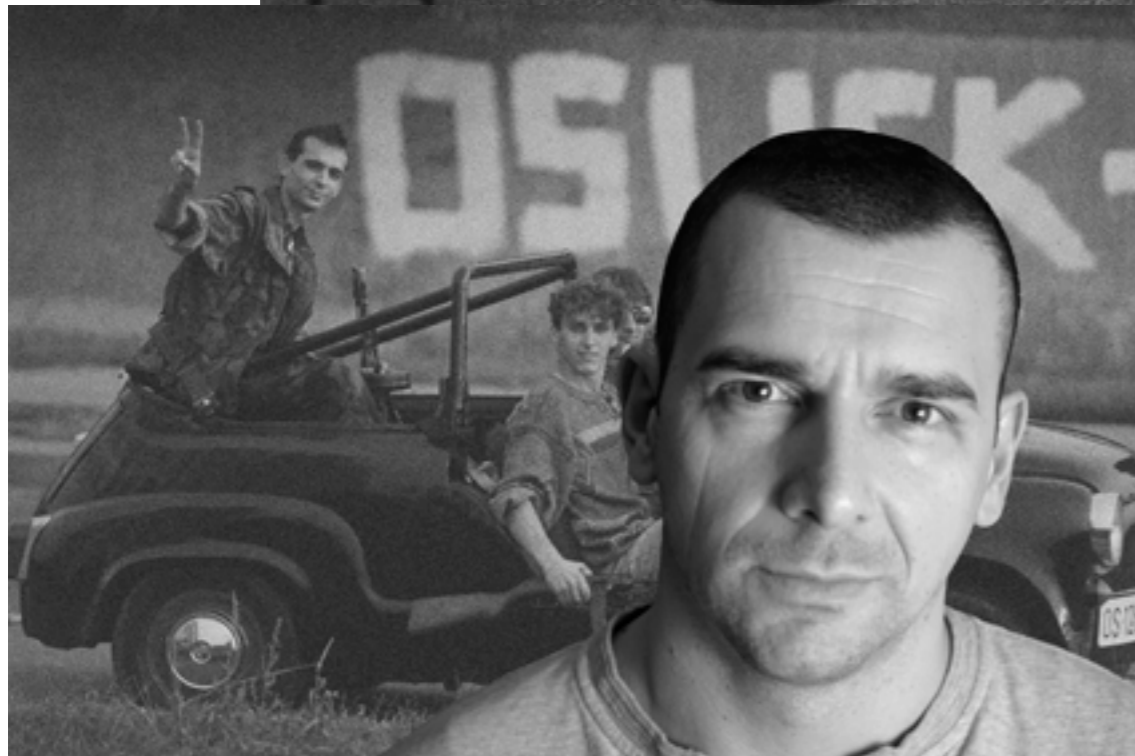
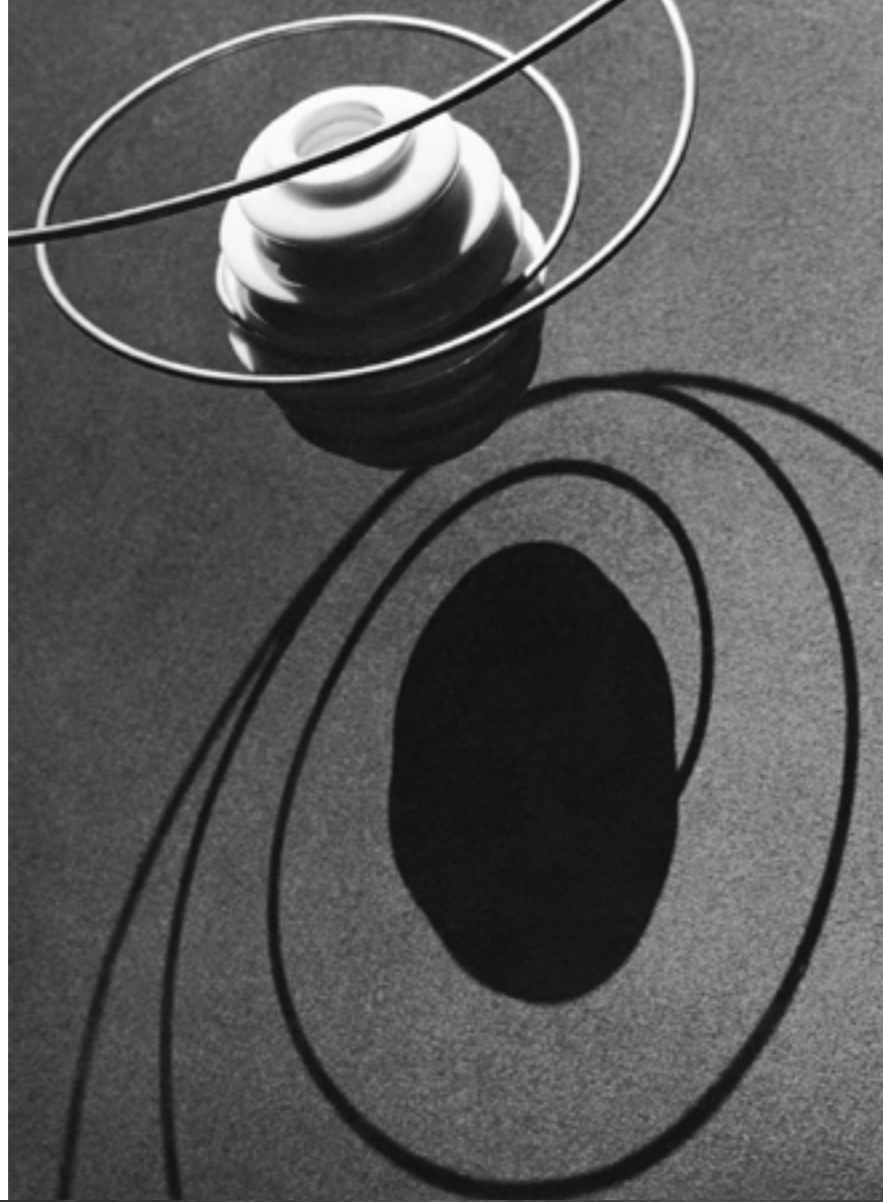
A characteristic of her art is the darkness that surrounds or is lodged in what she depicts. In her pictures, the existing and the constructed space exist on equal terms. The blank surface as an impenetrable boundary – or the ontology of a hole – are examples of phenomena that interest her in her exploration.

LANDSKRONA FOTO VIEW: CZECH REPUBLIC.

Landskrona Foto fortsätter för andra året i rad att presentera en enskild fotonation i en stor utställning. Efter Turkiet kommer Tjeckien, ett av världens intressantaste fotoländer, men tämligen okänt i Sverige. Hur kan det komma sig? En del av förklaringen ligger i landets turbulenta historia. En annan i att vi i Sverige, efter andra världskriget, riktat våra ögon mot väst.

EUGEN WIŠKOVSKÝ
COŞKUN ARAL
SCARLETT HOOFT GRAAFLAND

Efter första världskrigets förödelse kollapsade det österrikisk-ungerska imperiet i ett flertal nya stater. Tjeckoslovakien var en av dessa. Prag blev ett konstnärligt centrum med ett stort flöde av idéer som både påverkade och utvecklades av tjeckiska konstnärer. Fotografen hade stor betydelse i detta flöde. På 1920-talet fick avantgardismen ett stort genomslag. Fotografen som František Drtikol, Jaromír Funke, Eugen Wiškovský, Jaroslav Rössler producerade mästerverk.

År 1938 gick tyskarna in i Sudetenland och från 1939 var Tjeckoslovakien en nazistisk lydstat. Mycket av det konstnärliga skapandet gick förlorat, men flera fotografen arbetade vidare utan att låta sig påverkas. Josef Sudek, den kanske för oss mest kända tjeckiska fotografen, struntade i myndigheterna och gick sin egen väg. Han vände kameran inåt sin egen ateljé. Där skapade han drömska bilder av enkla och vardagliga föremål. Miroslav Hák och Vilém Reichmann tog sig fram längs andra vägar och valde att skapa surrealistiska verk.

Efter kriget blev Tjeckoslovakien en satellitstat till Sovjetunionen och järnridån gick ned. I väst växte intresset för fotografi och fotografins ”världshistoria” sattes på prant av ett flertal västhistoriker. Tyvärr exkluderades östlänternas och Tjeckoslovakien fanns därför inte med i denna historik.

Under den kommunistiska diktaturen belades fotografen med strikta restriktioner. Fotograferna skulle rikta kameran mot det ärofulla arbetet, den socialistiska realismen var det enda som tolererades. Men många bjöd motstånd och arbetade i den halvlegala gråzonen. En del av medlemmarna i DOFO-gruppen hade politiskt korrekta yrken, de var industriarbetare, och kunde fortsätta sitt konstnärliga fotoskapande. Men de hade liten möjlighet att bli publicerade.

Både Jindřich Štreit och Viktor Kolář har blivit straffade av regimen. De valde ändå att fortsätta sin fotografiska dokumentation av folkets livsvillkor på ett sätt som inte behagade makthavarna. Från 1970-talet har de dokumenterat sitt närområde, Viktor Kolář i industristaden Ostrava. Jindřich Štreit fotografade landsbygdslivet i byn Sovinec i östra Tjeckien.

Efter Sovjetunionens kollaps blev Tjeckoslovakien åter en demokrati, och 1992 delades nationen i två länder, Tjeckien och Slovakien. År av förtryck hade satt spår. Det visade sig bland annat i att tjeckiska fotografen sällan ville visa sin privata värld. Det behövdes en ny generation av fotografen i Tjeckien innan den barriären kunde rivas. I utställningen *The Inti-*

mate Circle visade femtio fotografen upp sina privata världar på ett tidigare otänkbart sätt.

Landskrona Foto continues for the second year in succession to present a selected photo nation in a major exhibition. After Turkey comes the Czech Republic, one of the world's most interesting photo countries, but rather unknown in Sweden. How can this be? Part of the explanation lies in the country's turbulent history. Another reason is that we in Sweden, since the Second World War, have directed our gaze towards the west.

After the devastation of the First World War, the Austro-Hungarian Empire was broken up into several new states. Czechoslovakia was one of these. Prague became an artistic centre with a large flow of ideas which affected Czech artists and were developed by them. Photography was very significant in this flow. In the 1920s avant-gardism had a great impact. Photographers like František Drtikol, Jaromír Funke, Eugen Wiškovský and Jaroslav Rössler produced masterpieces.

In 1938 the Germans invaded the Sudetenland and from 1939 Czechoslovakia was a vassal state of the Nazis. Much of the artistic creativity disappeared, but several photographers went on working without letting themselves be affected. Josef Sudek, perhaps the best-known Czech photographer here, ignored the authorities and followed his own path. He turned the camera inwards towards his own studio. There he created dreamlike pictures of simple everyday objects. Miroslav Hák and Vilém Reichmann chose other routes to create surrealist works.

After the war Czechoslovakia became a Soviet satellite state and the Iron Curtain came down. In the west there was a growing interest in photography, and the "world history" of photography was put in print by several western historians. Unfortunately, the eastern-bloc countries and Czechoslovakia were not included in this history.

Under the communist dictatorship harsh restrictions were imposed on photography. Photographers were expected to point their cameras at honourable labour, and only socialist realism was tolerated. But many people put up resistance and worked in the semi-legal grey zone. Some of the members of the DOFO the group had politically correct occupations; they were industrial workers and could therefore continue with artistic photography. But they had little opportunity to be published.

Both Jindřich Štreit and Viktor Kolář were punished by the regime. They nevertheless chose to carry on with their photographic documentation of the people's living conditions, in a way that did not please those in power. Since the 1970s they have documented their immediate surroundings, Viktor Kolář in the industrial city of Ostrava, and Jindřich Štreit photographing rural life in the village of Sovinec in the eastern part of what is now the Czech Republic.

*After the collapse of the Soviet Union, Czechoslovakia once again became a democracy, and in 1992 the nation was divided into two countries, the Czech Republic and Slovakia. Years of repression had left their mark. This was evident, for instance, from the way Czech photographers were seldom willing to show their private world. A new generation of photographers was necessary in the Czech Republic before the barrier could be torn down. In the exhibition *The Intimate Circle*, fifty photographers displayed their private worlds in a way that would previously have been unthinkable.*

JINDŘICH ŠTREIT.

Jindřich Štreit började fotografera som barn. Han slog igenom med sina fotografier från landsbygdslivet i byn Sovinec och dess omgivningar i Sudetområdet. Hans bilder visar slitna hus, övervuxna trädgårdar, leriga vägar och smutsiga gårdar – och människor. Štreit levde i byn, och arbetade som lärare där. Han fick bybornas förtroende och kunde fotografera på bröllop och begravningar, i kyrkan och i hemmen. Štreit hånar ingen, han skildrar med medkänsla. Han idealiserar inte heller människorna. Ofta är de berusade och oreggerliga.

Landsbygdsmänniskor i en modern civilisation, bland teveapparater och traktorer. På rummets väggar hänger inte bara kors och helgonbilder utan också Disneyfigurer. I de fumliga gesterna, de återhållsamma smekningarna, och flykten till tv-skärmens lysande värld, vill Štreit visa att förödelserna av miljön inte nödvändigtvis behöver betyda utarmning av den mänskliga själen.

Štreit betalade ett högt pris för sina bilder. Han satt i fängelse och han förlorade sitt lärarjobb. Efter kommunistregimens fall 1989 förändrades hans situation radikalt. Som lärare på högskolan har han influerat mängder av nya fotografen och varit med och

organiserat mer än osannolika 1100 utställningar. Hans verk finns representerade på en rad gallerier och museer.

Jindřich Štreit began taking photographs as a child. He made his name with his photographs of rural life in the village of Sovinec and its surroundings in the Sudeten area. His pictures show dilapidated houses, overgrown gardens, muddy roads and dirty farms – and people. Štreit lived in the village and worked as a teacher there. He enjoyed the trust of the villagers and was able to photograph weddings and funerals, in the church and in the homes. Štreit mocks no one, depicting what he sees with compassion. Nor does he idealize the people. Often they are drunk and disorderly.

Country people in a modern civilization, among television sets and tractors. Hanging on the walls of the rooms there are not just crosses and images of saints but also Disney figures. In the fumbling gestures, the restrained caresses, and the escape to the luminous world of the television screen, Štreit seeks to show that the devastation of the environment does not necessarily mean that the human soul is impoverished.

Štreit paid a high price for his pictures. He was imprisoned and he lost his job as a teacher. After the fall of the communist regime in 1989 his situation changed radically. As a university teacher he has influenced many new photographers and has helped to organize an incredible more than 1,100 exhibitions. His work is represented at a number of galleries and museums.

VIKTOR KOLÁŘ.

Viktor Kolář har i över ett halvt århundrade fotograferat sin stad Ostrava, den tunga industrins centrum. Han visar gruvornas slagghögar, de rykande skorstenarna, de kilometerlånga rörledningarna ovan jord, smogen, smutsen och de oändliga raderna med höghus.

Kommunistregimen föll och Kolář fortsätter att följa staden. Bilderna visar universitet och gallerier, musik och teater, unga människor som vill leva på ett annat sätt än sina föräldrar. Genom att följa Ostrava fångar han de enorma förändringar som svept genom Centraleuropa under det senaste halvsekl.

Under sin exil i Kanada under 1960-talet fördjupade Kolář sig i det subjektiva dokumenterandet.

Han fotograferade köpcentren i Montreal och gatuliv i Toronto, Vancouver och New York. Hans tema var konfrontation mellan verklighet och illusion – hans bilder fångar människor i ett civiliserat samhälle där konsumtionen spelar en växande roll.

Han återvände till Ostrava och visade öppnare på skillnaderna mellan det totalitära samhällets propaganda och verklighetens miljöer. Genom bilder från gruvarbetarnas vardag och olika kommunistiska ceremonier avslöjade han på ett genialt, ibland surrealistiskt sätt, människors uppblåsthet och teatralitet liksom individens vilshenhet i massan.

Viktor Kolářs fotografier kan i stilen jämföras med Tjechovs dramer, Hemingways noveller eller Antonionis filmer. Under en skenbart banal yta härskar starka undertexter.

For over half a century Viktor Kolář has photographed his city of Ostrava, the centre of heavy industry. He shows the slag heaps of the mines, the smoking chimney stacks, pipes running above ground for kilometres, the smog, the dirt and the endless rows of high-rise blocks.

The communist regime fell and Kolář continues to follow the city. The pictures show the university and galleries, music and theatre, young people who want to live a different life from their parents. By following Ostrava, he captures the huge changes that have swept over Central Europe in the last half-century.

During his exile in Canada in the 1960s Kolář became more deeply involved in subjective documentation. He photographed shopping malls in Montreal and street life in Toronto, Vancouver and New York. His theme was the confrontation between reality and illusion – his pictures capture people in a civilized society where consumption plays an increasingly important part.

He returned to Ostrava and demonstrated, in a more open way, the differences between the propaganda of the totalitarian society and the reality of places. Through pictures from the everyday life of miners and various communist ceremonies, he exposed, in a way that was ingenious and sometimes surrealistic, the pomposity and theatrical character of certain people, and how the individual can get lost in the mass.

The style of Viktor Kolář's photographs can be compared with Chekhov's dramas, Hemingway's short stories or Antonioni's films. Under a seemingly banal surface, strong subtexts prevail.

DITA PEPE.

Dita Pepes svit *Autoportréty* (Självporträtt), har blivit populär bland fotografer, konceptkonstnärer, kritiker, samlare och den breda allmänheten. Hon medverkade i den banbrytande utställningen *The Intimate Circle*, hon har valts till årets personlighet inom tjeckiskt fotografi och publicerats i flera stora europeiska tidningar. I fotografierna kombinerar Pepe naturligt och artificiellt ljus och utpräglade färger. Hon förändrar sig med hjälp av peruker, smink och kläder, byter partners, attribut och husdjur. Är det hon? Svårt att se.

Hon är en anpassningsbar partner för de andra personerna, och för sig själv – elastisk, kan vara allt: Mamma i en stor romsk familj, självsäker hustru till en förmögen affärsman, enkel hemmafru med ett barn i famnen, en strålande lycklig brud, balettdansös, uttråkad tonåring ...

Dita Pepe skapar en sociologisk berättelse som rör sig mellan dokumentär och fiktion och kombinerar element av "hög" och "låg" konst. Med stadig blick mot betraktaren av bilden ställer hon besvärliga frågor: Hur mycket påverkas vi av människor omkring oss? Hur skulle vi känna oss om vi plötsligt blev övergivna? Hur skulle jag blivit om jag fötts av andra föräldrar, med en annan hudfärg, annan kultur och i ett annat land. Hon fångar sina egna förvandlingar och därmed våra: det mänskliga varandet, inom kameleonten.

Dita Pepe's suite Autoportréty (Self-Portraits) has become popular among photographers, concept artists, critics, collectors and the general public. She took part in the pioneering exhibition The Intimate Circle, she has been selected as personality of the year in Czech photography and she has been published in several major European magazines. In her photographs Pepe combines natural and artificial light and distinctive colours. She transforms herself with the aid of wigs, make-up and clothes, changes partners, attributes and pets. Is it her? Difficult to see.

She is an adaptable partner for the other people, and for herself – elastic, she can be anything: mother in a big Roma family, self-assured wife of a wealthy businessman, a simple housewife with a child in her arms, a radiantly happy bride, ballet dancer, bored teenager...

Dita Pepe creates a sociological narrative that moves between documentary and fiction and combines ele-

RUPERT KYTKA
ANNA GUTOVÁ & GABRIEL FRAGNER

ments of "high" and "low" art. With a steady gaze at the observer of the picture, she asks difficult questions: How much are we affected by people around us? How would we feel if we were suddenly abandoned? How would I have turned out if I had been born to different parents, with a different skin colour, a different culture and in a different country? She captures her own transformations and thus ours: human existence, inside chameleons.

UTOMHUS: VALLGRAVEN VID KONSTHALLEN

SCARLETT HOOFT GRAAFLAND.

Scarlett Hooft Graafland, född 1973 i Holland, verkar i skärningen mellan fotografi, performance och skulptur. Hennes fotografier är dokumentationer av noggrant koreograferade iscensättningar i så olika miljöer som Bolivias saltöknar, Madagascars övärld och Kanadas arktiska vidder. Fascinerad av den surrealistiska skönheten i dessa karga naturlandskap utnyttjar Hooft Graafland dem som fond till sina fotografier. Utifrån antropologisk nyfikenhet hämtas motiven från lokal mytologi.

Hennes arbeten har visats på en mängd internationella utställningar och fotofestivaler, t.ex. Rencontres d'Arles, the World Expo in Shanghai, MOCCA Museum in Toronto, Huis Marseille Museum of Photography in Amsterdam, MAC museum in Lima, Peru and the Museum of Photography in Seoul, Korea. Under Landskrona Foto Festival exponeras tre av hennes bilder utomhus på flottor i en av Citadellets vallgravar. Under hösten visas separatutställningen *Look Cook Look!* i Landskrona konsthall 12 september till 24 oktober.

Scarlett Hooft Graafland, born in Holland in 1973, works at the intersection between photography, performance and sculpture. Her photographs document carefully choreographed and staged scenes in such different settings as Bolivia's salt deserts, Madagascar's island world and Canada's Arctic expanses. Fascinated by the surrealistic beauty of these barren natural landscapes, Hooft Graafland uses them as a backdrop for her photographs. With the curiosity of an anthropologist, she takes her motifs from local mythology.

Her works have been shown at a great many international exhibitions, for example, Rencontres d'Arles, the World Expo in Shanghai, MOCCA Museum in Toronto,

*Huis Marseille Museum of Photography in Amsterdam, MAC Museum in Lima, Peru, and the Museum of Photography in Seoul, Korea. During Landskrona Foto Festival, three of her pictures are shown outdoors on rafts in one of the moats of the Citadel. During the autumn her solo exhibition *Look Cook Look!* will be shown in Landskrona Konsthall from 12 September to 24 October.*

UTOMHUS: BYGGNADSFASADER I CENTRUM

COŞKUN ARAL: EXODUS.

Coşkun Aral, född i Siirt i Turkiet 1956, började som professionell pressfotograf redan vid 19 års ålder. Han uppmärksammades tidigt genom sina fotoreportage från oroshärdar världen över. Hans bilder från Libanon, Iran, Irak, Afghanistan, Nordirland och Mellanöstern publicerades i tidningar som *Time*, *Newsweek*, *Paris Match*, *Stern* och *Epoca*. Han var senare med om att grunda Turkiets första dokumentärkanal IZTV.

Idag ägnar han mesta tiden åt att producera dokumentärfilmer och att skriva. Förra året utsågs han av Landskrona Foto till Artist in Residence, det vill säga en möjlighet att bo i staden i tre månader i syfte att skapa ett "fotografiskt projekt". Aral valde att porträttera människor han mötte som tvingats att lämna av krig och oroligheter drabbade hemtrakter. Nu ställs resultatet ut på festivalen under namnet *Exodus* (uttåg).

Coşkun Aral, born in Siirt in Turkey in 1956, started as a professional photo journalist already at the age of 19. He gained recognition early through his photo reports from the most conflict-ridden parts of the world. His pictures from Lebanon, Iran, Iraq, Afghanistan, Northern Ireland and the Middle East were published in magazines such as Time, Newsweek, Paris Match, Stern and Época. He was later one of the founders of Turkey's first documentary channel IZTV.

Today he dedicates most of his time to producing documentaries and writing. Last year he was awarded an Artist in Residence assignment by Landskrona Foto, an opportunity to stay in the city for three months with the aim of creating a "photographic project". Aral chose to portray people he met who'd been forced to leave their war- and unrest-ridden homes. His work is now exhibited at the festival under the name Exodus.

BUTIKSLOKALER NYGATAN

SERGEY MELNITCHENKO: LES AMOURS IMAGINAIRES.

Utan att vara orättvis mot någon av dem kan man betrakta Sergey Melnitchenko som en fotograf som arbetar i Boris Mikhailovs anda. Den förstnämnde, ukrainare och medlem i Ukrainian Photographic Alternative, bor och arbetar numera i Kina.

Les amours imaginaires / The imaginary love (2012–13) är en avsiktlig provokation mot de homofoba tendenser och rörelser som just nu sticker upp sitt fula tryne runt om i världen. Kvinnan som sörjer en förlorad kärlek finns alltid med i Melnitchenkos bilder, liksom männen som älskar med varandra. Fysisk kärlek och eteriska känslor har parallella liv utan gränser. Tillkommer gör tyvärr gränser som härskar i vissa människors huvuden.

Without being unfair to either of them, one can consider Sergey Melnitchenko as a photographer who works in the same spirit as Boris Mikhailov. The former, a Ukrainian and member of the Ukrainian Photographic Alternative, now lives and works in China.

Les amours imaginaires / The imaginary love (2012–13) is a deliberate provocation against the homophobic tendencies and movements that are now poking their ugly snouts out all over the world. The woman mourning for a lost love is always present in Melnitchenko's pictures, as are the men making love with each other. Physical love and ethereal feelings have parallel lives without boundaries. Unfortunately, there are boundaries in some people's heads.

CHRISTIAN VIUM: THE WAKE.

Christian Vium, f. 1980, är en dansk fotograf, filmskapare och antropolog. Hans bilder, och inte minst projektet *The Wake* (work in progress), har kammat hem internationella utmärkelser inom såväl fotografi som den antropologiska världen.

Vium reste 2014 till centrala Australien där han kreativt försökte återskapa delar av det arbete som antropologerna och fotograferna Frank Gillen och Baldwin Spencer utförde bland aboriginerna 1875–1912. Han ville utgå från deras material för nå fram till en samtida tolkning av begreppet ”De andra”. I praktiken tog han med Gillen och Baldwins bilder ut

i öknen för att registrera aboriginernas reaktioner – i avsikt att inleda en dialog hundra år efter fotografiernas tillblivelse.

Christian Vium, born 1980, is a Danish photographer, filmmaker and anthropologist. His pictures, and indeed the project The Wake (work in progress), have been awarded international distinctions within both photography and the anthropological world.

Vium travelled to central Australia in 2014, where he creatively tried to reproduce parts of the work of anthropologists and photographers Frank Gillen and Baldwin Spencer, conducted among Aboriginal Australians 1875–1912. He wanted to depart from their material to reach a contemporary interpretation of the concept of "the other". In practice, he brought Gillen's and Baldwin's photos into the desert to register the Aboriginal Australians' reactions – in order to enter into dialogue hundred years after the conception of the photographs.

STADSBIBLIOTEKET

ÅSA KARLSSON.

Åsa Karlsson är fotograf och verksam i Lund. Hon har inte bara ett speciellt förhållningssätt till bilder utan även till böcker:

”Foto har sedan början av nittiotalet varit en central del av mitt liv. Det som framförallt gör det så spännande är de obegränsade variationsmöjligheterna. För mig är det en kreativ utmaning att kunna visualisera mina inre bilder. För detta krävs ofta många fotograferingar och en längre tidsperiod för att hitta alla delmotiv. Det är viktigt att jag själv fotograferar alla delar i en bild.

Böcker som går att bläddra i har i tusentals år varit en stor och viktig del i människans liv. Nu tar läsplatlor, mobiler och datorer allt mer över den plats som tidigare var enbart böckernas. Hur kommer detta att påverka böckernas framtid? Vad betyder böcker för oss? Min fotoutställning försöker på ett annorlunda sätt visa böcker ur olika synvinklar.”

Åsa Karlsson is a photographer who works in Lund. She has a special way of relating not only to pictures but also to books:

“Photography has been a central part of my life since the start of the nineties. What makes it so exciting,

more than anything else, is that the possibilities for variation are unlimited. For me it is a creative challenge to be able to visualize my inner pictures. This often requires many photography sessions and a long period of time to find all the constituent motifs. It is important that I myself take the photos for all the parts of a picture.

“Books that you can leaf through have been a large and important part of people's lives for thousands of years. Now e-readers, mobile phones and computers are increasingly taking over the place formerly occupied by books alone. How will this affect the future of books? What do books mean to us? My photo exhibition tries to show, in an unusual way, books from different angles.”

BJÖRNES MAGASIN

FOTOSÄLLSKAPET URINVÅNARNA.

Urinvånarna är ett fotosällskap vars samarbete började vintern 2013, i syfte att skapa en utställning med lokal förankring i Landskrona till fotofestivalen 2014. Med egna individuella utställningar bakom sig upplevde medlemmarna det lustfyllt att göra något tillsammans med andra. Idén föddes hos Caysa Molin och fick fäste när hon introducerade den för Anders Cöster och Jens Jentin Lindberg.

De har fortsatt samarbetet även efter Landskrona Foto Festival 2014 och verkar för att få fler lokala fotografer att ställa ut sina arbeten. Kurator för utställningen 2015 är Hans Jonsson och gästutställare är Josefine Ahlgren Olsson och Jonas Westring.

Urinvånarna (The Aborigines) is a photo club whose members began collaborating in the winter of 2013 in order to create an exhibition with a local foundation in Landskrona for the photo festival in 2014. With individual exhibitions of their own behind them, the members found pleasure in doing something together with others. The idea was conceived by Caysa Molin and gained a foothold when she introduced it to Anders Cöster and Jens Jentin Lindberg.

They have continued to collaborate since Landskrona Foto Festival 2014, working to ensure that more local photographers can exhibit their works. The curator for the 2015 exhibition is the photographer Hans Jonsson and the guest exhibitors are Josefine Ahlgren Olsson and Jonas Westring.

GALLERI BILDVERKSTADEN

HD/SYDSVENSKANS FOTOSALONG.

Kulturredaktionen på *Helsingborgs Dagblad/Sydsvenskan* har ett starkt och nära förhållande till fotografi som konstform. Genom åren har läsarna inte bara kunnat läsa frekvent fotokritik som i få andra dagstidningar – utan också fått se exklusiva satsningar på konstnärliga projekt av fotografer som Gerry Johansson, Anna Clarén och många andra.

Ingen hade kunnat välkomna fotofestivalen i Landskrona och satsningen på den framtida Fotostaden mer. I år tar kulturredaktionen engagemanget ett steg vidare och öppnar sin första fotografiska salong. Förhoppningsvis kan det öppna en dörr på glänt för fotoelever vid någon av de nordiska foto-skolorna eller någon av de många läsare som smittats av fotoboomen, att fördjupa sig ytterligare i konstformen. Förhoppningen är under alla omständigheter att skapa en bestående plattform.

I år har juryn bestått av fotokritiker Jenny Maria Nilsson och dokumentärfotografen Kent Klich. De verk de fastnat för kommer inför festivalen att presenteras i kulturdelen – samt visas på plats.

The culture editors at Helsingborgs Dagblad/Sydsvenskan have a strong and close relationship to photography as an art form. Through the years, the readers have, not only been able to read frequent photo criticism, like in few other dailies – but also witnessed exclusive commitments to artistic projects by Gerry Johansson, Anna Clarén and many others.

No one had been able to welcome the photo festival in Landskrona and the commitment to the future photo city more. This year, the culture editors are taking their commitment a step further, by opening their first photographic salon. Hopefully, it can serve as a door opener for students at the Nordic photo schools or the many readers who have been infected by the photo boom, to immerse themselves further into the art form. The hope, in any event, is to create a permanent platform.

This year, the jury comprised of photo critic Jenny Maria Nilsson and documentary photographer Kent Klich. The works they particularly liked will, prior to the festival, be extensively presented in the cultural section – and, during the festival, be displayed as an exhibition at Galleri Bildverkstaden.

INTERNATIONAL SEMINAR.METAMORPHOSIS OF PHOTOGRAPHY.

Välkommen till ett seminarium om bilden i förändring: Bilden som dokument. Bilden som verklighetsbärare. Bildens koppling till litteraturen. Plus ett intressant konstnärskap.

Det fotografiska landskapet är under ständig förändring. Däremot har frågan kring det dokumentära kontra fiktionen alltid varit närvarande. De senaste decennierna har frågan varit mer aktuell än någonsin.

Därför har vi till årets seminarium bjudit in fyra professionella auktoriteter från den internationella fotografiscenen som närmar sig fotografiet från fyra olika förhållningssätt.

Detta knyter an till visionen av årets Festival där vi cirkulerat kring begreppet fiktion i våra val av inbjudna fotografer och utställningar.

Fredag 21 augusti kl 9–15. Anmälan via hemsidan.

Moderator / värd:

Marc Prüst är verksam som fotografisk rådgivare, curator och lärare. Han redigerar böcker, skapar utställningar, organiserar workshops och master classes, föreläser och skriver. Han är för närvarande Artistic Director vid Photoreporter Festival i Saint Brieuc.

Medverkande:

Michael Famighetti. Redaktör Aperture Magazine. Vintern 2014 gav *Aperture Magazine* ut ett nummer som ställde frågan kring kopplingen mellan litteratur och fotografi. Michael Famighetti ska prata om processen och tankarna kring produktionen av denna speciella utgivning.

Andrea Holzherr. Curator på Magnum Photos. Bildjournalistiken har genomgått grundläggande förändringar de senaste åren. Hur ställer sig Magnum till det? Idén om att bilden visar verkligheten är inte längre självklar.

Diane Dufour. Director för Le Bal i Paris. Bilden och dokumentet. Utgångspunkten till museet är det dokumentära. Diane Dufour, chef på Le Bal, har ifrågasatt den traditionella uppfattningen av det dokumentära fotografiet. Och menar att vi måste hitta nya vägar att se på bilden som dokument.

Avslutningstalare:

Corinne Vionnet. Fotograf/konstnär
Ett personligt föredrag kring hennes konstnärliga arbete. Speciellt kring serien *Photo Opportunities*.

–

Welcome to a seminar on images in change: Image as document. Image as bearer of reality. Image as linked to literature. Plus an interesting artistic oeuvre.

The photographic landscape is in constant change. On the other hand, the question of documentary versus fiction has always been present. In recent decades that question has been more topical than ever.

That is why we have invited to this year's seminar four professional authorities from the international photography scene, who approach photography from four different angles.

This is linked to the vision of this year's Landskrona Foto Festival, which circles around the concept of 'fiction' in our choice of photographers and exhibitions. The seminar is to be held at Landskrona Theatre.

Moderator / host:

Marc Prüst is active as photography consultant, curator, and teacher. In that capacity he edits books, creates exhibitions, teaches and organizes workshops and master classes, lectures and writes on photography, and advises photographers on how to develop their work and how to market it. Prüst is currently the Artistic Director of the Photoreporter Festival in Saint Brieuc, France.

Participants:

Michael Famighetti, Editor of Aperture Magazine. In winter 2014 Aperture published an issue that asked about the link between literature and photography. He will talk about the process and thoughts concerning the production of that special issue.

Andréa Holzherr, Curator at Magnum Photos. Picture journalism has undergone fundamental changes in recent years. How does Magnum relate to that? The notion that pictures show reality can no longer be taken for granted.

Diane Dufour, Director of Le Bal in Paris. Image and document. The starting point of the museum is documentary. Diane Dufour has questioned the

traditional perception of documentary photography. She believes that we must find new ways to look at images as documents.

Closing speaker:

Corinne Vionnet, (photographer/artist).
A personal talk about her artistic work, especially about the series "Photo Opportunities".

FOTOBOKSDAGARNA 21–23 AUGUSTI / PHOTO BOOK DAYS 21–23 AUGUST.

I en värld där vi översköljs av bilder är fotoboken intressantare än någonsin. Boken blir som ett begränsat utsnitt av den värld som brusar omkring oss. Mellan dess pärmar kan fiktiva världar, skakande reportage, sagor och poesi rymmas. Fotoboken kan få oss att pröva olika perspektiv och leva oss in i andras tankar och liv. Ur fotografens perspektiv kan boken vara en slutpunkt i ett stort och omfattande arbete eller ett blixtrande snabbt hugskott. Men i bokens form kan inget längre ändras. Ett verk får möta världen.

Fredag 21/8:

Fotoboksmarknad med utställande förlags utgivning samt antikvariska fotoböcker vid Festivalcentret på Kasernplan i Landskrona centrum.

Lördag 22/8:

Fotoboksmarknad samt Pecha Kucha om aktuella fotoboksprojekt under festivalens kvällsprogram i tältet vid Festivalcentrum.

Söndag 23/8:

Fotoboksmarknad samt utställningar, seminarium och Open Dummy Review. 10.00–12.30: Open Dummy review 13.30–17.00: Föredrag med Lieko Shiga, Mishka Henner och Erik Kessels. Moderator Lars Mogensen.

Programmet avslutas med att vinnaren av Landskrona Foto & Breadfield Dummy Award tillkännages och mottar sitt pris: Utgivning av bokprojektet genom Breadfield Press och Landskrona Foto Publishing.

Lieko Shiga, f. 1980 (Japan) har gjort sig känd genom sina kraftfulla och iscensatta fotografier. Ur de porträtt och landskap hon tecknar visualiseras sig ett

mörker, i kraft av hennes säregna bildspråk frammanas ett ljus i detta mörka. Hennes senaste bok *Raisen Kaigan* nominerades i Paris Photos – Aperture Foundation PhotoBook Award under 2013. En bok vilken befäster Shigas position som en av de mest intressanta unga fotografer som verkar i Japan idag.

Mishka Henner, f.1976 (Frankrike, Storbritannien, Belgium) är en artist som ofta och gärna arbetar med insamlade bilder, företrädesvis från internet. Han och hans kollegor i ABC, Artists Book Cooperative, knådar och ifrågasätter vad ett fotografi och en fotobok egentligen är.

Erik Kessels, f. 1966 (Holland) är art director, samlare och curator med stort intresse för fotografi. I bokserierna *In Almost Every Picture* och *Useful Photography* visar han olika typer av bruksfotografi, till exempel sådana bilder vi samlat i familjealbum eller använt när vi vill sälja bilder på Blocket.

–

In a world where we are flooded with pictures, the photo book is more interesting than ever. The book becomes a limited section of the bustling world around us. Between its covers a book contains fictitious worlds, disturbing reportage, stories and poetry. The photo book can make us test different perspectives and think of what it is like to live in other people's thoughts and lives. From the photographer's perspective, the book can be the endpoint of a huge and protracted job, or an idea that came like lightning. In the form of a book, however, nothing can be changed any more. The work has to meet the world.

Friday 21/8:

Photo book market with books from exhibiting publishers and antiquarian photo books at the Festival Centre at Kasernplan in central Landskrona.

Saturday 22/8:

Photo book market and Pecha Kucha about current photo book projects during the festival's evening programme in the tent at the Festival Centre.

Sunday 23/8:

Photo book market, exhibitions, seminar and Dummy Review.

10.00–12.30: *Open Dummy Review*
 13.30–17.00: *Lectures by Lieko Shiga, Mishka Henner and Erik Kessels.*
 Moderator: Lars Mogensen.

The programme ends with the announcement of the winner of Landskrona Foto Book Award and the presentation of the prize: the publication of the book project through Breadfield Press and Landskrona Foto Publishing.

Lieko Shiga, born 1980 (Japan) has captured people's attention with her powerful, structured photography, which draws images from the darkness that exist as latent potential in her subjects and in the land, and with the way her distinctive pictures seem to generate light in that darkness. Her latest book *Rasen Kaigan (Spiral Coast)* was shortlisted for the Paris Photo – Aperture Foundation PhotoBook Award (2013). The publication affirms Shiga's position as one of the most compelling young photographers in Japan today.

Mishka Henner, born 1976 (France, Britain, Belgium) is an artist who likes to work with collected pictures, chiefly from the Internet. He and his colleagues in ABC, Artists Book Cooperative, negotiate and question what a photograph and a photo book really is.

Erik Kessels, born 1966 (Netherlands) is a Dutch art director, collector and curator with a great interest in photography. In the book series *In Almost Every Picture and Useful Photography* he shows different types of useful photographs, for example, the kind of pictures we collect in family albums or use when we sell pictures on online auction sites.

FÖREDRAG / LECTURES.

VLADIMIR BIRGUS:
TJECKISKT FOTOGRAFI / CZECH PHOTOGRAPHY.

Vladimir Birgus (född 1954) är en stor drivkraft inom tjeckisk fotografi. Han är verksam på många sätt: Som professor i fotografi vid universitetet i Opava i Tjeckien. Som fotohistoriker med ett flertal publicerade verk om främst tjeckisk fotografi, och som fotograf med två publicerade biografier och ett flertal utställningar på sin meritlista. Dessutom har han

producerat en mängd olika fotoutställningar, både med historiskt innehåll och med samtida fotografer.

Vladimir Birgus (born 1954) is a major driving force in Czech photography. He is active in many ways: As a professor of photography at the University of Opava in the Czech Republic. As a photography historian, with several published works on mainly Czech photography and as a photographer, with two published biographies and numerous exhibitions to his credit. He has also produced a variety of photo exhibitions, both with historical content and contemporary photographers.

KNUT KOIVISTO:
MOBILFOTOGRAFERING / MOBILE PHOTOGRAPHY.

Han är en av Sveriges mest respekterade porträttfotografer. Han rör sig fritt mellan nöjesvärlden och näringslivet. Hans bilder utmärks av en avskalad närvaro där personen alltid står i fokus. Dessutom undervisar han och håller föredrag. Förutom kurser i porträttfoto håller han även workshops i mobilfoto, både i Sverige och utomlands, både för proffs och amatörer. Lyssna på hans föredrag om mobilfotografering. Delta i en uppgift som presenteras på duk dagen därpå.

He is one of Sweden's most respected portrait photographers. He moves freely between the world of entertainment and that of business. His pictures are characterized by a stripped-down presence, where focus always lies on the person. He also teaches and gives lectures. In addition to the courses in portrait photography, he also holds workshops in mobile photography, both in Sweden and abroad, both for professionals and amateurs. Listen to his lecture on mobile photography. Participate in a task that will be presented on screen the following day.

GÖRAN SEGEHOLM:
FOTOGRAFENS PERSONLIGA BILDSPRÅK /
THE PHOTOGRAPHER'S PERSONAL IMAGERY.

I en tid då allt fler människor uttrycker sig genom fotografi strävar många efter att försöka renodla sitt egna personliga bildspråk. Men vad menar vi med "personligt bildspråk"? Var går gränsen mellan signatur och manér? Och om varje person inom sig verkligen har ett unikt bildspråk som är mer äkta än

alla andra, vad gör man då om ens bildspråk är omodernt eller rent av tråkigt? Göran Segeholm har skrivit fem böcker i ämnet fotografi. Han är upphovsman till podcasten Bildradion och huvudlärare för utbildningsdelen av Fotografiska i Stockholm, där han coachar fotografer på olika nivåer.

At a time when more and more people express themselves through photography, many aim at trying to refine their own personal imagery. But what do we mean by "personal imagery"? Where is the dividing line between signature and style? And if each person actually has a unique imagery that is more authentic than any other, what should you do if your imagery is outdated or downright boring? Göran Segeholm has written five books on the subject photography. He is the author of the podcast Bildradion and head teacher of the educational part of Fotografiska in Stockholm, where he coaches photographers at different levels.

ANNA ALVERHAG & JOHANNA SYRÉN:
LOKOMOTIV, EN FOTOGRAFISK MÖTESPLATS
UTANFÖR STORSTÄDERNA /
LOKOMOTIV, A PHOTOGRAPHIC MEETING POINT
OUTSIDE THE BIG CITIES.

De har arbetat som pressfotografer och bildredaktörer i femton år på MittMedia, Metro och Expressen. Deras föreläsning handlar om hur de gjort verklighet av en gemensam dröm: Att våga satsa på en fotografisk mötesplats i Hälsingland. "Vi saknade båda en plats i Bollnäs där människor kunde mötas genom fotografi. Lokomotiv öppnade år 2013 och föreningen arbetar aktivt med att uppmärksamma fotografi som konstform utanför storstäderna. Vi har sedan starten visat 22 olika fotoutställningar av bland andra Jens Assur, Hans Strand, Victoria Will, Pieter Ten Hoopen och Nätverket Brudarna. Lokomotiv arbetar även med integrationsprojekt, skolor, konserter, fotokurser och fotoresor."

They have been working as photo journalists and picture editors for fifteen years at My Media, Metro and Expressen. Their lecture is about how they realised a common dream: Daring to invest in a photographic meeting point in Hälsingland. "We both lacked a place in Bollnäs, where people could meet through photography. Lokomotiv opened in 2013 and the association works actively to draw attention to photography as

an art form outside the big cities. We have, since the start, shown 22 different photo exhibitions, by among others Jens Assur, Hans Strand, Victoria Will, Pieter Ten Hoopen and Nätverket Brudarna. Lokomotiv also works with integration projects, schools, concerts, photo courses and photo trips.

–

MORGONFILMER: KURATORERNAS VAL.
 Frukost serveras.

22 augusti:

ELVIRA MADIGAN (1967)
 av Bo Widerberg (engelsk textning).

Motivering:
 "En sann kärlekshistoria som Bo Widerberg formar om till en fiktiv, vacker, svart berättelse om omöjlig kärlek. Filmens fotograf, Jörgen Persson, förändrade färgfotot för all framtid genom att undvika artificiellt ljus, något som vid den tiden var revolutionerande. *Elvira Madigan* blev också Perssons internationella genombrott som filmfotograf. Bo Widerbergs ständiga behov av att trotsa det vedertagna och hans vision om den inre realismen är det som påverkat mig mest i mitt eget skapande." – Thomas H Johnsson

23 augusti:

SKUGGOR PÅ MANHATTAN (1961)
 av John Cassavetes.

Motivering:
 "Jag var 20 år när jag blev bombarderad av John Cassavetes' samtliga filmer under en Cassavetes-festival i Paris. Efter det såg jag på allt omkring mig med andra ögon. Hans filmer hade verkligen GJORT NÅGOT MED MIG. John Cassavetes, Robert Franks och Jonas Mekas' filmer under de där åren vid 50-talets slut och 60-talets början var startskottet för The New American Cinema, som har haft en sådan enorm inverkan på filmens utveckling efter det. 'Less taste and more spirit; less art and more truth' blev som ledord för mig. *Shadows* är Cassavetes' första film. Efter den gjorde han ytterligare ett antal oeffterhärmliga filmer. De rekommenderar jag också varmt!" – JH Engström

MORNING SCREENINGS: THE CURATORS' CHOICE.

Breakfast is served.

22 August:

ELVIRA MADIGAN (1967)

by *Bo Widerberg* (English subtitles)

Motivation:

"A true love story that Bo Widerberg reshapes to a fictional beautiful black tale about impossible love. By avoiding artificial light, the photographer of the film, Jörgen Persson, changed the colour photo for all time, which at the time was revolutionary. Elvira Madigan was also Persson's international breakthrough as a cinematographer. Bo Widerberg's constant need to defy the conventional and his vision of the internal realism, is what has influenced me the most in my own creation." – Thomas H Johnsson

23 August:

SHADOWS (1961)

by *John Cassavetes*

Motivation:

"I was 20 when I was bombarded by all John Cassavetes' films at a Cassavetes festival in Paris. After that, I looked at everything around me with different eyes. His films had really AFFECTED ME. The films of John Cassavetes, Robert Frank and Jonas Mekas, produced in the late 1960s and early '70s, marked the start of the New American Cinema, which, since then, has had a huge impact on the development of film. "Less taste and more spirit; less art and more truth" became a motto for me. Shadows was Cassavetes' first film. After that he made a number of additional inimitable films, which I also warmly recommend!" – JH Engström

LEWENHAUPT-STIPENDIATEN 2015 / LEWENHAUPT GRANT 2015.

Claës Lewenhaupt (1929–1990) var på många vis en klassisk fotograf, men för att vara en sådan ovanligt personlig. Han fotograferade mode, mat, trädgård, porträtt och reklam (hans bilder till lanseringen av TT mellanöl – "lite mjukare, lite rundare" tillhör den svenska reklamkanon). På Landskrona museum förvaras största delen av hans bildarkiv.

Claës Lewenhaupts stipendiefond för unga fotografer bildades efter hans död. Syftet är att "främja unga fotografers möjlighet att genom fort- och vidareutbildning utveckla eller fullfölja en fotografisk idé". Stiftelsen har sitt säte i Landskrona och styrelsen består för närvarande av Tonie Lewenhaupt, fotografen Gerry Johansson, Janne Jönsson, utställningsansvarig Landskrona museum samt Göran Nyström, verksamhetschef för Landskrona Foto.

Stipendiet har utdelats fjorton gånger vid det här laget och 2015 års stipendiat presenteras under fredagens festivalmiddag. Därefter öppnar utställningen.

Claës Lewenhaupt (1929–1990) was in many respects a classic photographer, but with an unusually personal approach. He shot fashion, food, gardens, portraits and advertisements (his photos for the launch of TT beer – "a little softer, a little rounder" – belong to the Swedish advertising canon). Most of his photos are archived at the Landskrona museum.

The Claës Lewenhaupt Fund was established to provide grants to young photographers after his death. Its stated purpose is to "promote the opportunity of young photographers to pursue or develop a photographic idea through continuing education". The foundation is based in Landskrona with a board consisting of Tonie Lewenhaupt, photographer Gerry Johansson, Janne Jönsson, head of exhibitions at the Landskrona Museum and Göran Nyström, head of Landskrona Foto.

Fourteen grants have been distributed to date, and the 2015 grant will be presented at Friday's Festival dinner, after which the exhibition will open.

ARTIST TALKS.

Lär känna några av festivalens fotografer bättre genom att möta dem i verkligheten. Se programmet. / *Get to know some of the participating photographers by meeting them in real life. Please see the programme.*

PORTFOLIO REVIEW.

Även 2015 bjuder Landskrona Foto Festival in fotografer till en Portfolio Review. För oss är det viktigt att portfoliovisningen har möjlighet att leda till utställningar för deltagande fotografer, därför har vi även i år valt att bjuda in flera kuratorer från andra internationella fotofestivaler.

Årets reviewers utser tillsammans »Bästa Portfolio« där vinnaren får ingå i det officiella utställningsprogrammet under Festivalen 2015. Förra året vann Johan Österholm från Malmö vars fotografier kommer att visas på Landskrona Museums fasad under årets festival. Sammantaget kommer vi att ha 13 reviewers och fotografierna garanteras att få träffa 8 av dem.

Praktisk information:

Datum: 22 augusti 2015

Tid: 10.00–17.30

Avgift: 2.500 sek inkl. moms

(går oavkortat till att täcka bedömarnas resor och logi).

Anmälan skickas till:

portfolioreview@landskronafoto.org

Sista ansökningsdag: 10 juni 2015.

Ansvarig för festivalens

Portfolio Review: Nina Grundemark.

Bekräftade reviewers idag är /

Reviewers confirmed today are:

Manolis Moresopoulos (GR):

Athens Photo Festival, Greece

Jens Friis (DK):

Fototriennale Odense, Denmark

Candace Goodrich (US):

KunstKraftWerke in Leipzig, Germany

Sebastian Vaida (RO):

Cluj Photo Festival, Romania

Andrea Holzherr (DE):

Magnum Photo in Paris, France

Tuula Alajoki (FI):

Backlight Photo Festival Tampere, Finland

Dusan Kochol (SK):

OFF Festival in Bratislava, Slovakia

This year Landskrona Foto Festival will again be inviting photographers to a portfolio review. The primary purpose is that the show will lead to an offer to the participating photographers to exhibit their pictures at festivals and events around the world. For this reason, several curators from other international photo festivals will be acting as reviewers this year too.

The year's reviewers together select the "Best Portfolio", allowing the winner to take part in the official exhibition programme during Landskrona Foto Festival 2015. Last year's winner was Johan Österholm from Malmö, whose pictures will be shown on the facade of Landskrona Museum during this year's festival. Altogether we will have 13 reviewers, and the photographers are guaranteed to meet 8 of them.

Practical information:

Date: 22 August 2015

Time: 10.00–17.30

Price: SEK 2,500 including VAT.

This entire fee goes to cover travel and

accommodation expenses for the reviewers.

Applications should be sent to:

portfolioreview@landskronafoto.org

Deadline for applications: 15 June 2015.

Head of Landskrona Foto Festival

Portfolio Review: Nina Grundemark.

Michael Famighetti (US):

Aperture Foundation, USA

Anne Fourès (FR):

Rencontres d'Arles, France

Enrica Vigano (IT):

Foto&Photo festival, Milan, Italy

Christin Krause (DE):

f/stop photo festival, Leipzig, Germany

Anja Bücherl (DE):

BIP Photo Biennial Liège, Belgium

Emilia van Lynden (NL)

Unseen Photofair Amsterdam, Holland

LOKALITETER.

Landskrona Foto Festival pågår i sin helhet i Landskronas stadskärna. Det är högst 600 meter mellan festivalens aktiviteter, från norr till söder eller väster till öster. Huvuddelen av utställningar och föredrag är på de stora institutionerna Landskrona konsthall, Landskrona museum, Landskrona teater och i Gallerihuset. Dessutom finns utställningar i mindre gallerier, tomma butikslokaler, stadsbiblioteket och i Landskrona rådhus. Flera utställningar visas även utomhus.

Festivalcentret är på Kasernplan mellan Landskrona museum och Gallerihuset. Här finns serveringar, försäljningstorg och ett stort cirkustält med kvällsarrangemangen att samlas kring.

ENTRÉPRISER.

Utställningspass en dag 100 kronor.
Utställningspass flerdagars (2–10 dagar) 200 kronor.
Föredrag/artist talks 50–75 kronor styck (ger garanterad plats).
Internationellt seminarium 21 augusti 775 kronor (utställningspass ingår ej): Företag/institutioner som bokar 4 deltagare betalar enbart för 3. Studenter 400 kronor.
Fotoboksöndagens eftermiddagsseminarium 200 kronor.
Morgonfilm "curators choice" 80 kronor (betalas på biografen).

Förköp kan göras på hemsidans shop – landskronafoto.org/shop.
Försäljning av pass i Landskrona inför och under festivalen görs i Turistbyrån i anslutning till Festivalcentret på Kasernplan (framför Landskrona Museum).
Utställningspass kan också köpas på Landskrona Konsthall och Landskrona Museum.

FÖRTÄRING.

Ett antal restauranger samverkar med Landskrona Foto Festival genom att själva arrangera fotografirelaterade aktiviteter eller lämna erbjudanden till besökare, t.ex. Speakers Corner, Seglarpaviljongen, Pumphuset (i Borstahusens hamn), Hotel Öresund, Fellini.

ÖPPETTIDER / OPENING HOURS.**UTSTÄLLNINGAR / EXHIBITIONS**

Torsdag 20/8: 20.30–23.00
Fredag 21/8: 10.00–21.00
Lördag 22/8: 10.00–21.00
Söndag 23/8: 10.00–18.00
Måndag 24/8: 12.00–17.00
Tisdag 25/8: 12.00–17.00
Onsdag 26/8: 12.00–17.00
Torsdag 27/8: 12.00–17.00
Fredag 28/8: 12.00–17.00
Lördag 29/8: 10.00–18.00
Söndag 30/8: 10.00–18.00

FESTIVALTÅLTET MED SERVERING

Torsdag 20/8: 20.00–24.00
Fredag 21/8: 10.00–24.00
Lördag 22/8: 10.00–24.00
Söndag 23/8: 10.00–18.00

FÖRSÄLJNINGSTORGET

Fredag 21/8: 10.00–18.00
Lördag 22/8: 10.00–18.00
Söndag 23/8: 10.00–18.00
Lördag 29/8: 10.00–18.00
Söndag 30/8: 10.00–18.00

Hemsida: landskronafoto.org
Facebook: facebook.com/LandskronaFotofestival
Twitter: @LaFotoFestival och @Fotostad
Instagram: @landskronafotofestival

–

LOCALITIES.

Landskrona Foto Festival takes place entirely in the centre of Landskrona. The distance is at most 600 metres between the festival activities from north to south or from west to east. The majority of the exhibitions and lectures are held at the major institutions: Landskrona Konsthall (the art gallery), Landskrona Museum, Landskrona Theatre and Gallerihuset. In addition there are exhibitions in smaller galleries, empty shop premises and in the city library. Several exhibitions are also shown outdoors.

The Festival Centre is at Kasernplan between Landskrona Museum and Gallerihuset. There is catering, a market square and a large circus tent with evening events gathering people.

ADMISSION PRICES.

*Exhibition pass one day SEK 100.
Exhibition pass multiple days SEK 200.
The international seminar 21 August: SEK 775.
(exhibition pass not included). Companies/institutions booking 4 participants pay for just 3. Students SEK 400.
Lectures/artist talks SEK 50-100 each (guarantees a place)
Photo Book Sunday afternoon seminar SEK 200.*

*Advance purchases can be made at the website shop landskronafoto.org.
The programme and the tickets you have ordered will be sent to the postal address you stated at the time of purchase.
In accordance with Swedish Distance Purchase Act you can return the items and receive a refund up to 14 days after delivery, but after that we cannot accept returns.
During the festival, exhibition passes and lecture tickets are sold in the Tourist Hut at Kasernplan beside the Festival Centre.*

ÖPPEN SCEN / OPEN STAGE.**VILL DU STÄLLA UT PÅ LANDSKRONA FOTO FESTIVAL?**

Du kan börja med att bidra med fotografier till Öppen Scen. Materialet skall bestå av en sammanhållen serie bilder från ett färdigt eller ett pågående fotografiskt projekt. Elvira Gligoric, utbildad vid fotoskolan Fatamorgana i Köpenhamn, gör ett urval av de inskickade bidragen och producerar ett bildspel som visas på duk i Festivalcentret. Uttagna fotografer bjuds in att personligen presentera (på engelska) sitt material inför Festivalpubliken.

Sista anmälningsdag: 1 augusti.

Skicka ditt material samlat i en zipfil till: openstage@landskronafoto.org
Inskickat material som inte följer de tekniska anvisningarna eller saknar informationstext och kontaktuppgifter kommer inte att behandlas.

Tekniska krav:

Format: JPEG.
Upplösning: 300 dpi.
Bildstorlek: Minst 15 cm på längsta sidan.
Filerna ska vara döpta i den ordning bilderna skall visas (ex 001.jpeg, 002.jpeg osv). Bifoga en textfil med utförlig projektinformation och kontaktuppgifter.

WOULD YOU LIKE TO EXHIBIT AT LANDSKRONA FOTO FESTIVAL?

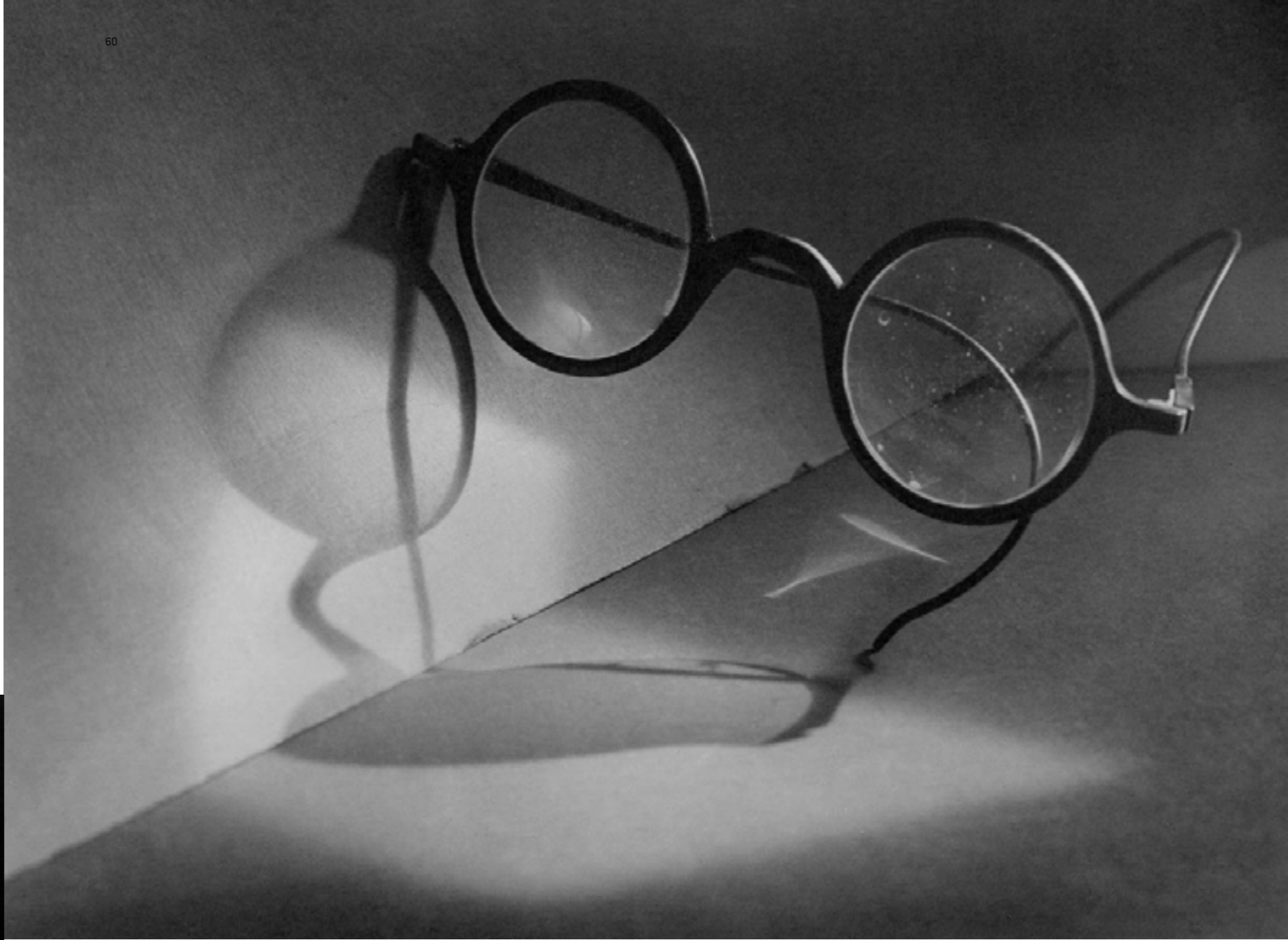
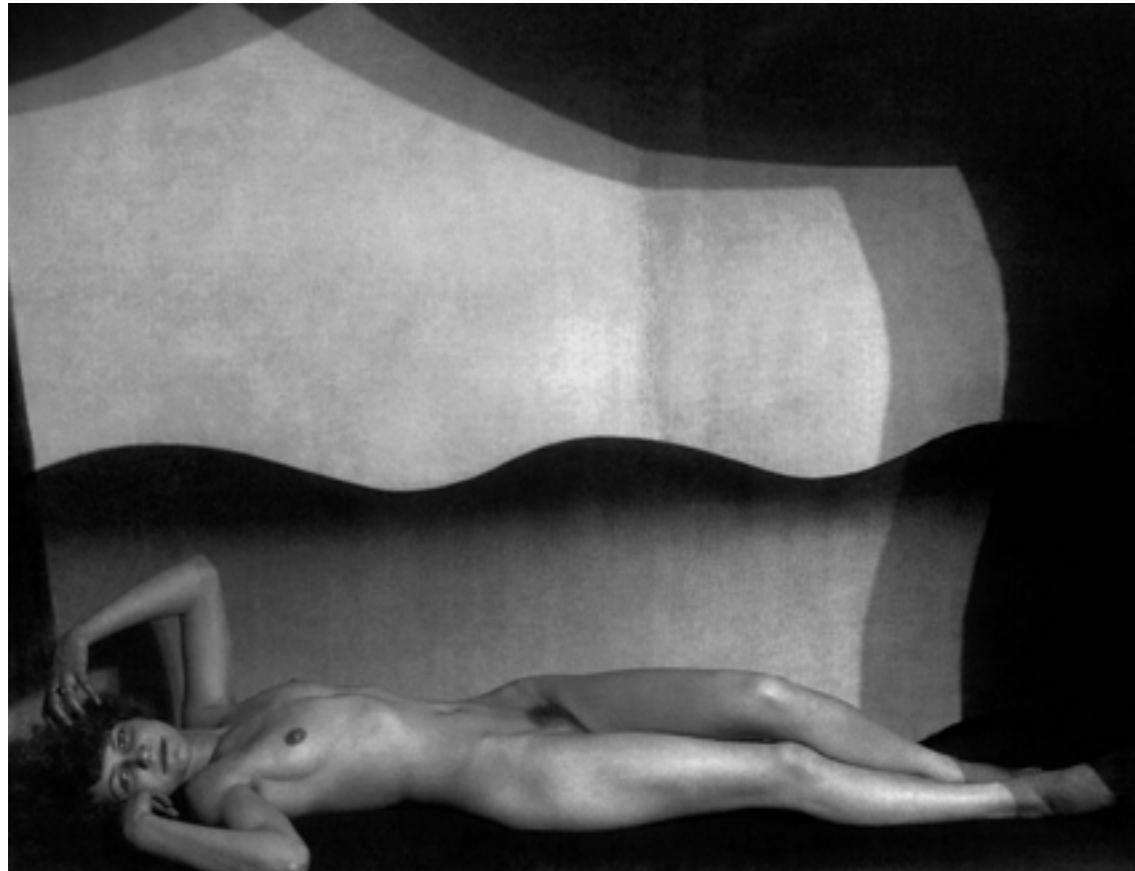
You can begin by contributing photographs to the Open Stage. The material should consist of a cohesive series of pictures from a completed or ongoing photographic project. Elvira Gligoric, who has trained at the Fatamorgana school of photography in Copenhagen, will make a selection of the submissions and produce a slide show to be displayed at the Festival Centre. Selected photographers will be invited to make a personal presentation (in English) of their material to the Festival public.

Deadline for applications: 1 August.

*Send your material assembled in a zip file to: openstage@landskronafoto.org
Submitted material that does not follow the technical instructions or lacks information texts and contact details will not be considered.*

Technical requirements:

*Format: JPEG.
Resolution: 300 dpi.
Picture size: At least 15 cm on the longest side.
Files should be named in the order in which the pictures are to be shown (e.g. 001.jpeg, 002.jpeg, etc.).
Append a text file with detailed project information and contact details.*

TORS DAG 20 AUGUSTI

- 18.30: Festivalmiddag i Festivaltältet på festivalcentret.
[Biljetter finns att köpa på hemsidans shop till och med 14/8. Begränsat antal.]
- 20.00: Invigning av Landskrona Foto Festival 2015 vid Landskrona Konsthall. Underhållning.
- 20.30–23.00: Alla festivalens utställningar öppna. Festivalpass krävs för entré.
- 21.00–00.00: Bar i Festivaltältet vid festivalcentret.

FREDAG 21 AUGUSTI

- 09.15–17.15: Internationellt Seminarium. Plats: Landskrona Teater. Program och talare se sidan 52.
- 10.00–21.00: Alla festivalens utställningar öppna. Festivalpass krävs för entré.
- 10.00–18.00: Försäljningstorget öppet. Scandinavian Photo, Neva Books och en stor mängd fotoboks-förlag medverkar.
- 20.00–24.00: Kvällsprogram i Festivaltältet vid festivalcentret med boksignering, Bildspel Öppen Scen, bar och livemusik. Fri entré.

LÖRDAG 22 AUGUSTI

- 09.00–10.30: Morgonfilm på Landskrona teater: Curators choice. *Elvira Madigan* i regi av Bo Widerberg.
- 09.00–17.00: Portfolio Review för antagna fotografer på Landskrona stadshus, Drottninggatan 7.
- 10.00–21.00: Alla festivalens utställningar öppna. Festivalpass krävs för entré.
- 10.00–18.00 Försäljningstorget öppet. Scandinavian Photo, Neva Books och en stor mängd fotoboks-förlag medverkar.
-
- 11.00–21.00: Artist Talks på Landskrona Teater. Vård: Jenny Morelli, redaktör för *Fotografisk Tidskrift*. Biljett krävs som köps via festivalens hemsida eller i Turistbyrån vid festivalcentret.
- 10.40–10.55: Kortfilmen *A film* presenteras av Greger Ulf Nilson.
- 11.00–12.00: Véronique Bourgoïn
- 12.15–13.15: Halil
- 13.30–14.30: Chris Shaw
- 18.00–19.00: Alexia Monduit
- 20.00–21.00: Programpunkten ej klar vid katalogens tryckning – se landskronafoto.org
-

14.00–17.45: Artist Talks på Landskrona Museum, Filmsalen. Vård: Janne Jönsson, curator på Landskrona Foto. Biljett krävs som köps via festivalens hemsida eller i Turistbyrån vid festivalcentret.

14.00–14.45: Michaela Bosakova från Central European House of Photography berättar om bokprojektet *History of European Photography*. Fri entré

15.00–16.00: Om tjeckisk fotografi med Vladimír Birgus

16.15–17.45: Jindřich Štreit och Dita Pepe

–

20.00–24.00: Kvällsprogram i Festivaltältet på festivalcentret med presentation av Årets Portfolio, Pecha Kucha om fotoböcker, bar och livemusik. Fri entré.

SÖNDAG 23 AUGUSTI

08.15–09.45: Morgonfilm på Landskrona teater: Curators choice. *Skuggor över Manhattan* i regi av John Cassavetes.

10.00–18.00: Alla festivalens utställningar öppna. Festivalpass krävs för entré.

10.00–18.00: Försäljningstorget öppet. Scandinavian Photo, Neva Books och en stor mängd fotoboks-förlag medverkar.

10.00–17.15: Fotobokssöndag på Landskrona teater med utställningar, Open Book Dummy Review och föredrag. Biljett krävs som köps via festivalens hemsida eller i Turistbyrån vid festivalcentret.

10.00–12.30: Open Book Dummy Review.

13.30–17.00: Seminarium om fotoboken med Mishka Henner, Lieko Shiga och Erik Kessels samt utdelning av Landskrona Foto & Breadfield Dummy Award. Se sid 53.

–

14.00–16.30: Artist Talks på Landskrona Museum, Filmsalen. Vård: Jenny Morelli, redaktör för *Fotografisk Tidskrift*. Foto. Biljett krävs som köps via festivalens hemsida eller i Turistbyrån vid festivalcentret.

14.00–15.00: Jem Southam

15.30–16.30: Scarlett Hooft Graafland

MÅNDAG 24 AUGUSTI

12.00–17.00: Alla festivalens utställningar öppna. Festivalpass krävs för entré.

12.00–13.30: Guidad visning av utställningar. Festivalpass plus 50 kronor. Samling vid Turistbyrån vid festivalcentret.

15.00–16.30: Guidad visning av utställningar. Festivalpass plus 50 kronor. Samling vid Turistbyrån vid festivalcentret.

TISDAG 25 AUGUSTI

12.00–17.00: Alla festivalens utställningar öppna. Festivalpass krävs för entré.

12.00–13.30: Guidad visning av utställningar. Festivalpass plus 50 kronor. Samling vid Turistbyrån vid festivalcentret.

15.00–16.30: Guidad visning av utställningar. Festivalpass plus 50 kronor. Samling vid Turistbyrån vid festivalcentret.

ONSDAG 26 AUGUSTI

12.00–17.00: Alla festivalens utställningar öppna. Festivalpass krävs för entré.

12.00–13.30: Guidad visning av utställningar. Festivalpass plus 50 kronor. Samling vid Turistbyrån vid festivalcentret.

15.00–16.30: Guidad visning av utställningar. Festivalpass plus 50 kronor. Samling vid Turistbyrån vid festivalcentret.

TORS DAG 27 AUGUSTI

10.00–12.00: Workshop om att driva integrationsprojekt med fotografi. Ett samarbete mellan Lokomotiv Bollnäs och Fröfabriken Creative Space, Landskrona. Föranmälan krävs. Läs mer på frofabriken.se/event/fotointegration.

12.00–17.00: Alla festivalens utställningar öppna. Festivalpass krävs för entré.

12.00–13.30: Guidad visning av utställningar. Festivalpass plus 50 kronor. Samling vid Turistbyrån vid festivalcentret.

15.00–16.30: Guidad visning av utställningar. Festivalpass plus 50 kronor. Samling vid Turistbyrån vid festivalcentret.

18.30–20.00: Föredrag med grundarna av Lokomotiv, Anna Alverhag och Johanna Syrén, om skapandet av en fotografisk mötesplats utanför storstäderna. Plats. Landskrona museum, filmsalen. Fri entré.

FREDAG 28 AUGUSTI

12.00–17.00: Alla festivalens utställningar öppna. Festivalpass krävs för entré.

12.00–13.30: Guidad visning av utställningar. Festivalpass plus 50 kronor. Samling vid Turistbyrån vid festivalcentret.

15.00–16.30: Guidad visning av utställningar. Festivalpass plus 50 kronor. Samling vid Turistbyrån vid festivalcentret.

LÖRDAG 29 AUGUSTI

10.00–18.00: Alla festivalens utställningar öppna. Festivalpass krävs för entré.

11.00–12.00: Föredrag del I med Knut Koivisto om mobilfotografering på Landskrona teater.

12.00–13.30: Guidad visning av utställningar. Festivalpass plus 50 kronor. Samling vid Turistbyrån vid festivalcentret.

–

12.00–16.00: Föredrag och Artist Talks på Landskrona Museum, Filmsalen Vård: Lisa Ernberg, pedagog på Landskrona Foto. Biljett 100 kronor som gäller för samtliga talks under helgen.

12.00–13.00: De skånska fotoskolorna presenterar sin verksamhet. Fri entré.

13.30–14.30: Viktor Kolář

15.00–16.00: Anna Strand

16.15–17.15 : Börje Bengtsson berättar om konsthandeln av idag och om sitt samarbete med Olle Ljungström.

–

15.00–16.30: Guidad visning av utställningar. Festivalpass plus 50 kronor. Samling vid Turistbyrån vid festivalcentret.

SÖNDAG 30 AUGUSTI

10.00–18.00: Alla festivalens utställningar öppna. Festivalpass krävs för entré.

12.00–13.30: Guidad visning av utställningar. Festivalpass plus 50 kronor. Samling vid Turistbyrån vid festivalcentret.

–

12.00–16.00: Föredrag och Artist Talks på Landskrona teater Vård: Göran Nyström, verksamhetsledare på Landskrona Foto. Biljett 100 kronor som gäller för samtliga talks under helgen.

12.00–13.00: Coşkun Aral berättar om sitt projekt under tiden som Artist in Residence i Landskrona

13.30–14.30: Föredrag del II med Knut Koivisto om mobilfotografering.

14.45–16.00: Göran Segeholm om fotografens personliga bildspråk.

–

15.00–16.30: Guidad visning av utställningar. Festivalpass plus 50 kronor. Samling vid Turistbyrån vid festivalcentret.

Under festivalperioden visar Bio Maxim *Jordens salt – en resa med Sebastião Salgado* av Wim Wenders under några dagar – se mer på Svenska Bios eller festivalens hemsida.

THURSDAY 20 AUGUST

- 18.30: Festival dinner in the Festival Tent at the Festival Centre.
[Tickets can be bought from the website shop until 14 August. Limited number.]
- 20.00: Opening of Landskrona Foto Festival 2015 at Landskrona Konsthall. Entertainment.
- 20.30–23.00: All the festival exhibitions are open. Festival pass required for admission.
- 21.00–00.00: Bar in the Festival Tent at the Festival Centre.

FRIDAY 21 AUGUST

- 09.15–17.15: International Seminar. Venue: Landskrona Teater. Programme and speakers see page 52.
- 10.00–21.00: All the festival exhibitions are open. Festival pass required for admission.
- 10.00–18.00: Sales market open. Scandinavian Photo, Neva Books and a great many publishers of photo books participating.
- 20.00–24.00: Evening programme in the Festival Tent at the Festival Centre with book signing, slide show Open Stage, bar and live music. Admission free.

SATURDAY 22 AUGUST

- 09.00–10.30: Morning film at Landskrona Theatre: Curators' choice. Elvira Madigan directed by Bo Widerberg.
- 09.00–17.00: Portfolio Review for accepted photographers at Landskrona Stadshus, Drottninggatan 7.
- 10.00–21.00: All the festival exhibitions are open. Festival pass required for admission.
- 10.00–18.00: Sales market open. Scandinavian Photo, Neva Books and a great many publishers of photo books participating.
-
- 10.00–21.00: Artist Talks at Landskrona Teater. Host: Jenny Morelli, editor of Fotografisk Tidskrift. Ticket required, can be bought on the festival website or in the Tourist Office at the Festival Centre.
- 10.40–10.55: Short film: A Film presented by Greger Ulf Nilson
- 11.00–12.00: Véronique Bourgoïn
- 12.15–13.15: Halil
- 13.30–14.30: Chris Shaw
- 18.00–19.00: Alexia Monduit
- 20.00–21.00: Not decided when this programme was printed – see landskronafoto.org.
-

- 14.00–17.45: Artist Talks at Landskrona Museum, film theatre. Host: Janne Jönsson, curator of Landskrona Foto. Ticket required, can be bought on the festival website or in the Tourist Office at the Festival Centre.
- 14.00–14.45: Michaela Bosakova from Central European House of Photography presents the book project History of European Photography. Admission free.
- 15.00–16.00: On Czech photography with Vladimír Birgus
- 16.15–17.45: Jindřich Štreit and Dita Pepe

-
- 20.00–24.00: Evening programme in the Festival Tent at the Festival Centre with presentation of Portfolio of the Year, Pecha Kucha on photo books, bar and live music. Admission free.

SUNDAY 23 AUGUST

- 08.15–09.45: Morning film at Landskrona Theatre: Curators' choice. Shadows directed by John Cassavetes.
- 10.00–18.00: All the festival exhibitions are open. Festival pass required for admission.
- 10.00–18.00: Sales market open. Scandinavian Photo, Neva Books and a great many publishers of photo books participating.
- 10.00 – 17.15 Photobook Sunday at Landskrona Theatre with exhibitions, Open Book Dummy Review and lectures.
- 10.00–12.30: Open Book Dummy Review.
- 13.30–17.00: Seminar on photobooks with Mishka Henner, Lieko Shiga and Erik Kessels, and presentation of Landskrona Foto & Breadfield Dummy Award.
-
- 14.00–16.30: Artist Talks at Landskrona Museum, film theatre. Host: Jenny Morelli, editor of Fotografisk Tidskrift. Ticket required, can be bought on the festival website or in the Tourist Office at the Festival Centre.
- 14.00–15.00: Jem Southam
- 15.30–16.30: Scarlett Hooft Graafland
- MONDAY 24 AUGUST**
- 12.00–17.00: All the festival exhibitions are open. Festival pass required for admission.
- 12.00–13.30: Guided showing of exhibitions. Festival pass plus SEK 50. Assembly at the Tourist Office at the Festival Centre.

- 15.00–16.30: Guided showing of exhibitions. Festival pass plus SEK 50. Assembly at the Tourist Office at the Festival Centre.

TUESDAY 25 AUGUST

- 12.00–17.00: All the festival exhibitions are open. Festival pass required for admission.
- 12.00–13.30: Guided showing of exhibitions. Festival pass plus SEK 50. Assembly at the Tourist Office at the Festival Centre.
- 15.00–16.30: Guided showing of exhibitions. Festival pass plus SEK 50. Assembly at the Tourist Office at the Festival Centre.

WEDNESDAY 26 AUGUST

- 12.00–17.00: All the festival exhibitions are open. Festival pass required for admission.
- 12.00–13.30: Guided showing of exhibitions. Festival pass plus SEK 50. Assembly at the Tourist Office at the Festival Centre.
- 15.00–16.30: Guided showing of exhibitions. Festival pass plus SEK 50. Assembly at the Tourist Office at the Festival Centre.

THURSDAY 27 AUGUST

- 10.00–12.00: Workshop about how to use photography in integration projects. Arrangement by Lokomotiv Bollnäs & Fröfabriken Creative Space. Pre entry necessary. frofabriken.se/event/fotointegration
- 12.00–17.00: All the festival exhibitions are open. Festival pass required for admission.
- 12.00–13.30: Guided showing of exhibitions. Festival pass plus SEK 50. Assembly at the Tourist Office at the Festival Centre.
- 15.00–16.30: Guided showing of exhibitions. Festival pass plus SEK 50. Assembly at the Tourist Office at the Festival Centre.
- 18.30–20.00: Lecture by the founders of Lokomotiv, Anna Alverhag and Johanna Syren, about the creation of a photographic meeting place outside the big cities. Venue: Landskrona Museum, film theatre.

FRIDAY 28 AUGUST

- 12.00–17.00: All the festival exhibitions are open. Festival pass required for admission.
- 12.00–13.30: Guided showing of exhibitions. Festival pass plus SEK 50. Assembly at the Tourist Office at the Festival Centre.
- 15.00–16.30: Guided showing of exhibitions. Festival pass plus SEK 50. Assembly at the Tourist Office at the Festival Centre.

SATURDAY 29 AUGUST

- 11.00–12.00: Lecture part I with Knut Koivisto about mobile phone photography on Landskrona Theatre.

- 10.00–18.00: All the festival exhibitions are open. Festival pass required for admission.
- 12.00–13.30: Guided showing of exhibitions. Festival pass plus SEK 50. Assembly at the Tourist Office at the Festival Centre.

-
- 12.00–16.00: Lecture and Artist Talks at Landskrona Museum, film theatre. Host: Lisa Ernberg, pedagogue at Landskrona Foto. Ticket required 100 SEK for all talks during the weekend and can be bought on the festival website or in the Tourist Office at the Festival Centre.

- 12.00–13.00: Schools of photography in Skåne present their work. Admission free.
- 13.30–14.30: Viktor Kolař
- 15.00–16.00: Anna Strand
- 16.15–17.15: Börje Bengtsson talks about the art trade today and about his collaboration with Olle Ljungström.
-

- 15.00–16.30: Guided showing of exhibitions. Festival pass plus SEK 50. Assembly at the Tourist Office at the Festival Centre.

SUNDAY 30 AUGUST

- 10.00–18.00: All the festival exhibitions are open. Festival pass required for admission.
- 12.00–13.30: Guided showing of exhibitions. Festival pass plus SEK 50. Assembly at the Tourist Office at the Festival Centre.
-
- 12.00–16.00: Lecture and Artist Talks at Landskrona Theatre. Ticket required 100 SEK for all talks during the weekend and can be bought on the festival website or in the Tourist Office at the Festival Centre. Host: Göran Nyström, manager of Landskrona Foto.
- 12.00–13.00: Coskun Aral talks about his project during his time as Artist in Residence in Landskrona
- 13.30–14.30: Lecture part II with Knut Koivisto about mobile phone photography.
- 14.45–16.00: Göran Segeholm about the photographer's personal pictorial language.
- 15.00–16.30: Guided showing of exhibitions. Festival pass plus SEK 50. Assembly at the Tourist Office at the Festival Centre.

During the festival period Bio Maxim is showing *The Salt of the Earth*, a film on Sebastião Salgado by Wim Wenders. For details see svenskabio.se

THE CAPITAL OF PHOTOGRAPHY IN SCANDINAVIA.

Landskrona, grundad år 1413, är belägen vid Skånes kust, mellan Malmö och Helsingborg. Snett över sundet ligger Köpenhamn. Med tanke på det strategiska läget och en naturlig djuphamn kom militära avväganden att bestämma stadens utveckling. Idag handlar det om konstnärliga avväganden.

Under 1700-talet begåvades Landskrona med breda gator i ett kvadratisk kvartersrutemönster. En stor del av den ursprungliga stenhusbebyggelsen finns fortfarande kvar då staden förskonats från omfattande bränder. Befästningsområdet – med Landskrona Citadell – tjänstgör i dag som ett stort sammanhängande parkområde mellan centrum och havet. Inte för inte brukar besökare benämna Landskrona som "en förtjusande vacker stad" – som skapad för att föreviga med kamera.

Närheten till havet gav förutsättningar för en omfattande varvsindustri. Under förra seklet byggdes och sjösattes på Öresundsvarvet 257 större och mindre fartyg som kom att tjänstgöra på de sju haven. Varvet hade under sin storhetsperiod hela 3.500 anställda. På åttiotalet tog flinka asiatiska länder slutgiltigt över hela näringen, precis som de gjorde med kameraindustrin. (Idag lever dock Sveriges enda reparationsvarv med 700 anställda vidare i Landskrona.)

Under 1900-talets goda år investerade Landskrona i kulturinstitutioner av olika slag. Idag utgör de en stor tillgång när ambitionen är att utveckla de kreativa och kulturella näringarna. Det är ovanligt att en så relativt liten stad har en så livaktig teater, stadsmuseum och konsthall. Det är ännu ovanligare att en så liten stad siktar så högt på den fotografiska himlen.

The city of Landskrona, founded in 1413, is on the coast of Skåne, between Malmö and Helsingborg. Across the Sound is Copenhagen. In view of the strategic location and the natural deep harbour, the development of the city was dictated by military considerations. Today it is artistic considerations that count.

In the 18th century Landskrona was given wide streets in a square grid. Many of the original stone buildings are still standing, since the city has been spared disastrous fires. The fortified area with Landskrona Citadel is today a large park between the centre and the sea. It is not for no reason that visitors describe Landskrona as a "a charmingly beautiful city" – as if made to be immortalized by camera.

Being so close to the sea provided the conditions for a major shipbuilding industry. In the twentieth century, 257 vessels, big and small, were built and launched at the Öresund Shipyard and sailed the seven seas. During its heyday the shipyard employed 3,500 people. In the 1980s the whole shipbuilding industry was taken over by skilful Asian countries, just as they did with the camera industry. (Landskrona today, however, still has Sweden's only shipyard for repairs, with 700 employees.)

In the good years of the twentieth century, Landskrona invested in cultural institutions of various kinds. Today they are a great asset when the ambition is to develop the creative and cultural sectors. It is unusual for such a relatively small city to have such a vigorous theatre, city museum and art gallery. It is even more uncommon that such a relatively small city aims as high in photography.

LANDSKRONA FOTO FESTIVAL 2015**THE HIGHLIGHT OF PHOTOGRAPHY IN SCANDINAVIA.**

This publication serves as the program for the festival of 2015.

Curators: Thomas H Johnsson, JH Engström (and Greger Ulf Nilson: Lars Tunbjörk exhibition.)
Project manager: Göran Nyström
Festival administration: Louise Jönsson, Nichlas Olsson, Elvira Gligoric, Josefin Garpvall, Lisa Ernberg
Catalogue design and production: Greger Ulf Nilson, art director
Lars Forsberg, editor
Print: Parajett AB
Print run: 5.000
ISBN: 978 91 976702 4 1
© City of Landskrona, writers and artists

LANDSKRONA FOTO**THE HOME OF PHOTOGRAPHY IN SCANDINAVIA.**

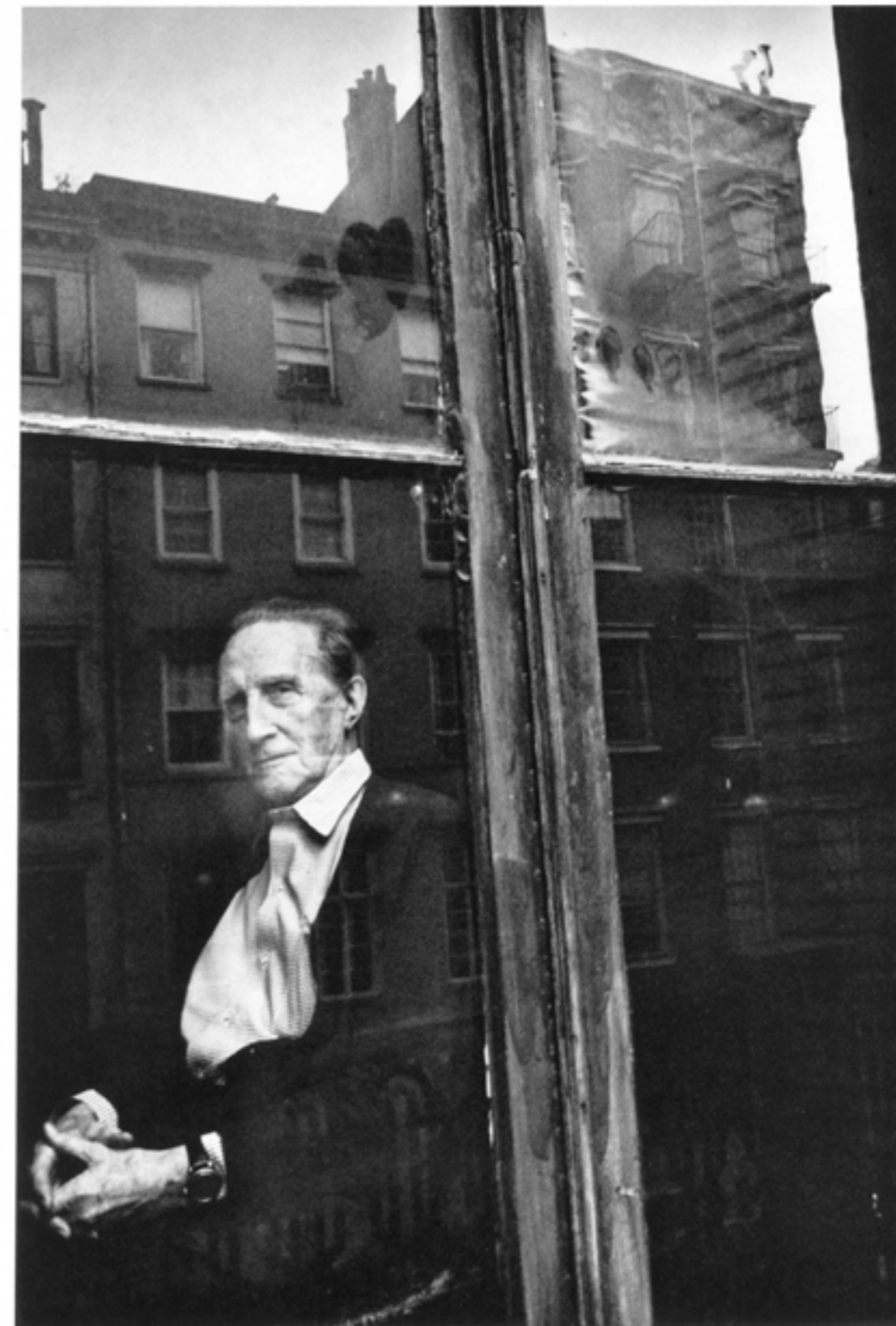
Management team: Göran Nyström, Janne Jönsson
Advisory board: Nina Grundemark, Jenny Lindhe, Per Lindström, Thomas H Johnsson, JH Engström, Greger Ulf Nilson, Lars Forsberg.

TACK / THANKS:

Svenska Fotografers Förbund; Centrum för fotografi; Gallerie VU'; Olomuoc Museum of Art; Institute of Creative Photography; Silesian University; Czech Center, Stockholm; Admira Photography; Live Nation; MJ Visual; House of Mag Num; Big Image; BRF Slottsplatsen; KreLab; Crimson; Papyrus; Hemmakväll; Trotter Sverige; Paulssons fastigheter; Axel Dunge; Fastighets AB Torne; Ohlsson AB; Scandinavian Photo; Neva Books; Speakers Corner; HD/Sydsvenskan Kultur; Hallå Landskrona.

SÄRSKILT TACK / SPECIAL THANKS:

Kultur Skåne
Event in Skåne
Parajett AB
AB Landskrona Hem
Serneke AB
LSR AB
GöteborgsTryckeriet AB
Byggmästar'n i Skåne AB
Volontärer och all förvaltningspersonal

*Marcel Duchamp lived behind my apartment
on tenth street when I lived on ninth street.
1964*

THIRTY
EXHIBITIONS
INCL.

DUANE MICHALS

TACITA DEAN

BORIS MIKHAILOV

MAJA FORSSLUND

MIA ENGBERG

LARS TUNBJÖRK

CHRIS SHAW

JENNIE ROSBERG

JOHAN ÖSTERHOLM

JEM SOUTHAM

CZECH REPUBLIC

ANNA STRAND

ALEXIA MONDUIT

CAROLYN DRAKE

DOUG RICKARD

VERONIQUE BOURGOIN

HALIL

CHRISTIAN VIUM

SERGEY MELNITCHENKO

URINVÄNARNA

ÅSA KARLSSON

COŞKUN ARAL

OLLE LJUNGSTRÖM

JOANNA EPSTEIN

SCARLETT HOOFT

GRAAFLAND

-

ARTIST TALKS

INTERNATIONAL

SEMINAR

PORTFOLIO REVIEWS

LECTURES

PHOTO BOOK DAYS

FOOD & DRINKS

